

RESÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 5, Núm. 40 • Juny 92 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

UNA FAROLA AMB MOLT DE PEU

COLIVER

MOTORS MARINS
MUNTATGES I MANTENIMENTS
COMPRA-VENDA DE MOTORS
ASSESSORAMENT TÈCNIC

Viviu a Mallorca? No podeu gaudir de la seva mar i de les seves cales? Vos oferim gaudir-ne amb les embarcacions CINQUE 10 OPEN, MARE I SPORT, construïts per ÀRIA YATCH.

Equipament de sèrie:

- Seient pilot amb respaltes, seient tripulació i màrfeques solàrium proa.
- Escala bany inoxidable amb tres graons de teka.
- Volant de tacte suau i cables de direcció.
- Suport comandament fora bord a la dreta del pont de govern.
- Bomba d'eixugament automàtica.
- Bateria i desconnectador.
- Ganxos d'esquí aquàtic inoxidable.
- Compàs.

Característiques tècniques:

Eslora	5.12 m.	Mànega	2.03 m.
Calat	0.28 m.	Cabuda	6 Perso.
Super. útil	5.5 m2.	Pes	294 Kg.
Motorització	40-90 HP FB		

Servei Oficial:

**VOLVO
PENTA**

**HONDA
MARINE**

**YAMAHA
TOHATSU**

T. N. C. OLIVER, Club Nàutic Sa Ràpita,
telèfon 64.01.99 • FAX: 64.02.21

aquarius

Avda. Primavera, 40 • Tel. 65.55.72
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI

MODA INFANTIL I JUVENIL
CALÇAT I ESPORT - BANYADORS

ellesse

JIM MISS

NATURANA

Kappa

RESSÒ

Revista mensual
ANY 5
Juny 1992

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Junta Directiva O.C.B.
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal
Coordinadora Publicitat: Maria Bauçà

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Toni Amengual
Margalida Ballester
Sebastià Covas
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Monserrat Alcaraz
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margalida Martorell
Francesc Blasco
Margalida Oliver
Pere Adrover
Esteve Tomàs
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Miquel Bordoy
Bàrbara Monserrat
Francesca Ballester
Francesca Mas
Guillem Ginard

PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988
Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

L'equip de Resso vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Resso.

UN ANY DE FEINA FETA

E

l record recent de les eleccions autonòmiques i municipals celebrades el maig de 1991, ara fa tot just un any, són, o haurien de ser una fita que allunyàs tota transcendència per assentar de bell nou el futur, les expectatives de futur que se'ns imposen com un repte del qual en som responsables tots els ciutadans. Del passat en resten evidentment, uns signes ben eloqüents que mai no s'han de deixar de banda. I del present allò que més importa i significa és, sobretot, la concòrdia o la discòrdia entre uns parers ben diversos que apunten tots ells a consolidar les bases del futur.

Des de fa un any, el Partit Popular -coaligat, lligat, aplegat, unit o exercint una entesa política amb els membres més actius d' Unió Campanera- és el grup majoritari, i per tant amb més poder decisor del nostre Ajuntament, amb els vots dels quals es va aconseguir la batlia i l' equip de govern de l' actual consistori municipal. Això tot i tenint ben present la presència d' altres grups polítics que exerceixen i treballen per a un millorament de la realitat que vivim.

El PSM-Nacionalistes de Mallorca és la segona força política que actua com a oposició a l' Ajuntament. El PSOE, per la seva banda, amb un únic regidor, segueix les directrius marcades al seu programa electoral i representa, si més no, una força que molt sovint actua per cohesionar una oposició que, tot s'ha de dir, mai no ha mostrat cap signe de radicalisme, sinó més bé intentar aconseguir conjuntament una millora de les perspectives diverses, des de la cojuntura d' un consistori que té, evidentment, el deure i la responsabilitat de cercar -o aconseguir- els més altes signes de millorament per a tots els campaners.

Els mesos transcorreguts des de les darreres eleccions municipals no permeten fer una valoració massa conseqüent de l' actuació de l' equip de govern. En tan poc temps no es poden fer massa coses. S' han d' acabar -o rectificar- projectes anteriors i s' han de començar -o preveure- noves actuacions. Per tant, aquest lapsus, aquest temps certament una mica passiu, ha d' obrir únicament el camí que mena a consolidar les previsions i a establir unes fites que confirmen les decisions més transcendents.

La gestió de l' actual consistori ha estat fins ara certament insubstancial, sobretot perquè, al marge de proclamar projectes diversos -alguns de molta envergadura i que possiblement es realitzaran- s' ha limitat a efectuar obres menors, que de fet confirmen una certa imprecisió; detalls minúsculs que no subratllen en absolut el que preveien al seu programa electoral, però que poden dur-los a terme.

Dues coses, així i tot -al marge de la valoració conjunta de l' acció política de PP-UC- sí que s' ha de remarcar. Primerament, l' absolutisme de l' actual equip de govern, que sempre s' ha estroncat davant els altres grups que formen el consistori: PSM-Nacionalistes de Mallorca i PSOE, fitant dificultats a un diàleg que hauria d' existir i ésser més obert. Sobretot perquè la raó no és absoluta i allò que manca és la col·laboració i la participació de tots els grups amb representació a l' Ajuntament. Cosa que actualment no succeeix.

I en segon lloc, remarcar la poca conscienciació de l' equip de govern de l' Ajuntament quant a despeses referides al personal actiu. Un Ajuntament del qual depenen gairebé set mil persones i té una economia migrada i defallent, no es pot permetre viure de luxes i mantenir una quantitat de funcionaris tan desorbitant. El pressupost, en aquest sentit, és esfereïdor. I ens fan patir les notícies que massa sovint ens parlen d' un endeutament, i sol·licituds de crèdits bancaris per a pagar tants de deutes com hi ha.

Hi ha, per tant, una certa controvèrsia que no voldríem difícilment, però que pot donar quebres i mal-de-caps a més d' un. El consistori potser no ho veu amb els mateixos ulls. I un any -el primer any de legislatura- deixa olorar els símptomes d' un possible desencís.

Lletres a la tieta

Campos, Juny de 1992.

Benvolguda tieta, un altre cop em pos a la vostra disposició pel que volgueu manar, si pot ser però, que no sia massa. Amb l'arribada de la calor no convé bellugar-se de demés, i és que no som tots els qui podem posar-nos a l'ombra d'un que tengui bones orelles.

El mes de maig, que tot just hem acabat, ha estat prou ric, en grans esdeveniments que sovint no ens deixen pensar en les petites coses de cada dia (algú altre ja va emprar aquesta tàctica durant molts d'anys).

Ara que us he parlat de pensar, què pensaríeu vós d'una persona, cap d'una entitat, que, per una banda aporta doblers per fer diferents activitats i que al mateix temps en fa mala propaganda entre possibles assistents? jo li diria allò que no vull dir. Ara ja el comencen a tenir calat i ben aviat sabran ben bé de quin punt es calça.

El que no s'acaben són els rumors, i algun fa referència a l'horari dels plens que, ja des de fa un any, ens priva d'assistir-hi. Es diu que hi ha dos motius per seguir-los fent els dematins. El primer d'aquests motius s'hauria d'entendre com una mesura econòmica: amb la claredat que hi ha abans de migdia no importa encendre cap llum i tot això ens estalviam en corrent.

L'altre motiu és més humà i tant o més comprensible i obvi que el primer: els regidors es perdrien el capítol corresponent de Manuela, i ben sabut és que alguns el fan servir com a font d'inspiració.

Altres rumors, que darrerament s'han confirmat, són els de la dimissió del batle com a Director General d'Interior, supòs que aquesta decisió repercutirà favorablement en els quefers que té per la vila i aleshores això ha de ser bo per a tots.

Sempre hem dit, tieta, que la llengua diu el que li fan dir, de vegades aquesta va més llatina del que convendria i ens fa preveure temps millors del que seran en realitat. Seria aquesta una postura optimista i la meva no ho és tant. Fa quasi un mes, en unes declaracions fetes a un diari, el batle donava com a fet que ens construiran dues depuradores (2) i ens sortiran de franc. No han de costar ni un cèntim a l'Ajuntament. Si l'Ajuntament som tots, podem pensar que no costaran res a cap campaner, és a dir, que ni pagarem contribucions especials, i a més, tendrem «bula» a l'hora de pagar el cànon de l'aigua. Tanta generositat sorprèn una mica i no sé si devia voler dir tant. De totes maneres ja es veurà i en el seu moment en sabrem el net. Tanmateix a ningú no li sabia greu no haver de pagar.

El que ja és més que un rumor és que mai no us havia parlat des d'un Campos tan endeutat com ho faig aquesta vegada.

No sé què deuen haver de fer, però sigui el que sigui, segur que serà sonat, temps hi haurà per parlar-ne.

No voldria despedir-me de vós sense haver fet referència a un altre problema que dia a dia va creixent, i més ara, quan les escoles ja només tenen jornada de demati. Els al.lots de la vila han de fondre els seus horabaixes de qualque manera, una de les més entretingudes, des de sempre, és agafar la bicicleta, i en estol, fer voltes cap aquí i cap allà. La majoria d'aquests grupets són bona gent, però la llàstima és que no ho siguin tots, i com que no tenen on estacar l'ase s'aborden al primer que troben, i no provis de dir-los res! la poca vergonya i un llenguatge esgarrifant són dues de les seves característiques. No seria mala berba intentar posar-hi remei.

Després d'anys de pregar sembla que, a la fi, alguna d'aquelles voreres de camí comencen a fer-se netes. Almanco una, no sé si va ser perquè hi havien de passar els corredors (o corredores) o si és que realment troben que ja era hora. Sigui pel motiu que sigui, era més que necessari i més val tard que mai.

Res tieta, que tot va bé quan hi va.

A reveure i fins la propera.

UEN QUE. . .DIUEN QUE . . .DIUEN QUE. . .DIUEN QU

— A un Plenari de fa poc varen haver de repicar les campanes perquè dels que comanden n' hi havia pocs. Els municipals n' hagueren d' anar a cercar un devers 6 Km. enfora de la vila. Ni a ells els cau bé fer els plens els matins.

— Pels altaveus de la Plaça de Can Pere Ignasi no es varen sentir les paraules mig improvisades de les autoritats. Tan bé mai.

— «En un momento dado» (Cruiff) el Barça va aconseguir la Copa d'Europa per a honor i glòria dels catalans.

— «En un momento dado» tots els del Barça varen alenar a pler. Enhorabona!

— Hi ha qualche escriptor de la vila que està molt empiapat perquè l'Atlètic de Bilbao no en rasca ni una.

— En Rafel Escolà i En Miquel Lluís s'apunten a totes. Semblen els ambaixadors del poble. Aviat els hi hauran de dedicar un carrer, o una placeta...

— Als carrers de la vila ja no basta amb els números que hi ha a cada casa. Ara també en posen en terra, i ben grossos, perquè durin d'una Fira a l'altra.

— L'enredadera del campanar la beatificaran l'any que

ve, tant si té flor com si no en té.

— Aparcar just devora la platja d'Es Trenc costa quatre-centes pessetes: Qui ho havia de dir. . .

— Cadadia hi ha més rètols escrits en la nostra llengua. Però encara en queden molts per normalitzar.

— Campaners. Vius i ungles!.

— Continuen les reunions a Campos per a formar l'agrupació d'un Partit Nacionalista de Centre.

— Ara tothom sembla esse nacionalista!

— El valor intel.lectual d'algunes persones, i la seva llarga trajectòria nacionalista, està molt per damunt les seves activitats professionals, que per altra banda són honrades i dignes de respectar, i si no s'ha entès, parlam d'en Gregori Mir i d'en Josep Melià. -En Rafel Mas, s'està convertint en un dels regidors més efectius i desperts de l'actual Govern Municipal.

— O almanco, ell s'ho pensa.

— Altres troben que no n'hi ha per tant.

— L'aturada d'una obra il.legal a la Plaça de Can Pere Ignasi, demostra que comença

haver-hi una ferma voluntat política per posar ordre, dins el sector de la construcció a Campos.

— Pel dinar de la Fira de Maig es varen despenjar els quadres «eròtics» d'en Brunet per no ferir sensibilitats.

— N'hi ha que són més papistes que el Papa.

— Les tonades del grup folclòric de Son Ferriol, varen esser les més «fresques».

— Enhorabona al Centre Cultural, per la seva valentia organitzant una vetllada amb cançons que es poden qualificar de molt «picants».

— La gent es demana: Deixarà el Senyor Rector que l'enredadera s'emboiqui per Sant Julià? Ja que degut a la velocitat que puja «l'estimada» planta pel campanar, es produirà el proper mes de desembre, segons les estimacions i càlculs dels savis i especialistes en aquests tipus d'herbes.

— La «torrada» de bandes de Música va ser molt calenta, el sol va ajudar que el color de les pells dels qui esperaven a la plaça de Can Pere Ignasi tornàs d'allò més lluïda.

— Es fa més que necessari la restauració de la balconada de Cas Sant.

— El fasser de Can Pere Ignasi està extremaunciat. No li ha agradat l'olor de peix.

— Sembla que a la lloriguera de la Plaça Major no s'hi podran ficar segons quins conills.

— El portaveu de l'equip de govern, Toni Lladó, no duu la veu ni del PP ni de ningú, ni tan sols la seva.

— El batle haurà d'anar a fer un míting a la guarderia infantil, perquè els de la Tercera Edat ja la saben massa llarga i no els fan creure que la Mare de Déu nom Joana.

— D'aquesta marxa, tall del campanar el tendrem d'enquellat aviat a l' Ajuntament. Qui l' haurà de desenquellar?

— Hi va haver dinar i mig, carpa de molts de duros per tapar el sol i no bofegar els de poc pèl; i és que a Campos vessen els doblers per tot, tot va massa bé, no hi ha ningú amb crisi i es pot tirar la casa per la finestra amb una fira.

— Per a les bandes de música no hi va haver carpa. Qualque bòfiga degué sortir!

— Unió Mallorquina es podria presentar a les pròximes eleccions a Campos amb un home que ja ha estat per l'ajuntament.

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Huguet

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
Bigues Semiresistents i Pretensades
Taulons de Formigó**

Fàbrica:
Camí de Ciutat Vell
Tel. 65.06.09

Particular:
Ferrocarri, 40
Tel. 65.01.67

CAMPOS

VOS RECOMANAM

• Comprar sempre productes agrícoles fets a les Balears. Són molt més bons que els qui no ho són i a més a més així contribuïm un poc entre tots a aixecar la caiguda agricultura balear.

• No jugar tant.

• Donar l' enhorabona al Barça i als seus seguidors ara que són campions d' Europa.

• Jugar de tant en tant a conillons d'amagat, per recordar temps passats. Veureu com ho passareu molt bé.

• Anar de tant en tant a fer una volta pel poble, i comptar les cases que encara queden fetes amb pedra i call vermell; amollar una llagrimeta i denunciar-ho a l' ajuntament cada vegada que en tomin una.

• Ara que han tomat la peixateria, posar-se davant les cases de Can Pere Ignasi i mirar l' edifici de Cas Sant, gaudireu d'una mostra destacada de modernisme a Mallorca.

• Ara que ve l' estiu comprar gelat campaner per després del dinar. Refresca moltíssim el cos.

• Esser solidaris amb tots els pobles del món.

• El darrer disc de SANG-TRAIT: «Sangtraït al Palau Sant Jordi, en directe».

• El darrer L.P. de «Els Pets»: «Cervesa, nenes i Rock and Roll».

• Anar qualche vegada als Concerts de Música que s' organitzen a Campos, sense mirar qui els patrocina. La música no té culpa de res. Els darrers pics es comptaren més persones de fora que campaners.

• Mirar amb un pam d' ulls i dos dits d' alegria Helena Garcia Melero, la presentadora del Telenotícies migdia de TV3.

• Escoltar les notícies de TV3, i no mirar únicament els preciosos ulls color de cel d' Helena Garcia Melero.

• Estar atents a les notícies que dona TV3, i no observar tan apassionadament els llavis suaus i llanguids d' Helena Garcia Melero.

• Demanar dia i hora a TV3 per a fer una entrevista per a

RESSÒ a Helena Garcia Melero.

• La cançó «Un dimecres qualsevol», del darrer disc d' Els Pets.

• Menjar dos o tres albercocs primerencs.

• No assaciar-vos de mòres. Encara que al juny són exquisides.

• El llibre de Ramon Rosselló i Jaume Bover «El sexe a Mallorca/Notes històriques» (Ed. Miquel Font).

• Fer mambellestes «en un moment dado». Ifelicitar tota la gentada del Barça. Que no són deu milions, però quasi-quasi.

• Que Joan Veny faci la correcció d' estil dels vostres escrits.

• Dos miracles.

• No anar a cercar espàrrecs fins l' any que ve.

• El film «El sol de membrillo» de Victor Erice, que ha merescut el premi del jurat del darrer festival de Canes.

• Llegir amb lupa l' article de Pere Sampol que reproduïm en aquestes pàgines.

• «PERE PAU», el darrer llibre de memòries -per arade Blai Bonet. És un homenatge a Pier Paolo Pasolini. (Ed. Columna).

• Donar l' enhorabona, encara que sigui amb uns dies de retràs, al Barça pel títol europeu aconseguit a Wembley.

• Visca el Barça! Visca Catalunya!

• «Totes les Balears». Quart volum de les Obres Completes de Baltasar Porcel.

• Organitzar un viatge a Sicília.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

Clínica Dental i Estètica

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevençió de càries, Pròtesis i
prevenció de malalties de les Genives.

LA PRIMERA SETMANA DE CULTURA POPULAR: UNA ORGANITZACIÓ MODÈLICA.

El mes passat el poble de Campos va poder gaudir de tota una sèrie d'activitats culturals que, emmarcades dins la I SETMANA DE CULTURA POPULAR, constituïren una de les més fervents mostres del dinamisme cultural campaner.

L'Obra Cultural Balear de Campos va demostrar que no són quatre gats, sinó un bon grapat de gent que amb feina, tenacitat i grans dosis de bona voluntat fan tot el que està en les seves mans per preservar i eixamplar el marc cultural del nostre poble, o el que és quasi el mateix, per preservar i eixamplar la identitat del nostre país; una cultura i una identitat nacional que han estat i, avui de forma un poc més soterrada, però no menys perniciosa, malmenades i menyspreades, inclús per alguns dels seus propis fills.

I sobre aquest tema, sobre el paper preservador de la identitat nacional que ha tengut la cultura popular al llarg dels segles, versà el discurs del nostre paisà i poeta Damià Huguet en motiu de la presentació de la I SETMANA DE CULTURA POPULAR.

D'això i de la mediterraneïtat i catalanitat de la nostra personalitat col·lectiva.

Totes les manifestacions populars de la nostra cultura foren presents al llarg dels vuit dies d'activitats. Es va començar per la dansa, amb l'actuació de l'agrupació de Santanyí Ordi Broix, a la qual balla el professor de l'Escola de Ball Mallorquí de l'O.C.B. - Campos En Tomàs Garcies. Es va continuar amb la literatura popular gràcies a la conferència que sota el títol

— Trobada d'escoles de ball.

«Les rondalles mallorquines com a objecte d'estudi» impartí magistralment el doctor Josep Antoni Grimalt., davant un públic que omplia de gom en gom la Sala de Cultura de «Sa Nostra». I també es va fer una mostra de l'arquitectura popular de la nostra illa amb l'exposició de «Façanes i portals mallorquins» de N'Esperança Bonet de S'Alqueria Blanca. Passant pel cant, tant amb la recuperació de cançons ancestrals de la nostra comarca, com fou l'actuació del grup Romani de S'Alqueria Blanca, que han fet reviscolar les tradicionals cançons de sales, com amb l'excel·lent concert de la Coral Sant Julià, amb peces mallorquines tradicionals entre les que cal destacar la darrerament tan controvertida «La Balanguera». I passant també, per la participació de la juven-

tud en la Trobada d'Escoles de Ball de Felanitx, Porreres, Vilafranca i Campos a la Plaça de Sa Creu, demostrant que els joves continuen apostant per la nostra cultura., continuen apostant pel seu país. I arribant a la cloenda a càrrec del president de l'O.C.B.-Campos Pere Ollers i Vives, que aprofità l'avinentsa per agrair la seva col·laboració a tots els que d'una manera o l'altra han fet possible tota aquesta sèrie d'actes.

Però, entremig, dos actes cal destacar per damunt tot. el primer, la Desfilada de Vestits Antics a càrrec de l'Agrupació Aires Solleric que, gràcies als treballs d'investigació del Pare Dn. Bartomeu Mulet de Sineu i la tasca de recuperació de vestimentes antigues de molts de calaixos on dormien, per part dels seus membres, ens varen poder deleitar mostrant-

nos com es vestien els mallorquins de fa cent i dos-cents i, inclús tres-cents anys.

L'altra, la inauguració del local de l'Obra Cultural Balear i de la mateixa revista Ressò, amb la presència del president de l'O.C.B. Antoni Mir i una gran quantitat de campaners i externs, entre els que es trobaven representants de diverses delegacions de l'O.C.B. i d'algunes revistes de la part forana, que volgueren celebrar amb els organitzadors la consolidació de l'O.C.B. al nostre poble, una entitat que ha assolit una maduresa i una capacitat de mobilització impensable pels mateixos fundadors ara fa quatre anys i que no s'atura de créixer, tant en nombre de socis, com en presència pública.

J. E. R.

¡QUINA FIRADA!

L'opinió de la gent referent a un acte públic i popular com aquest és important, ja que reflecteix i representa el seu èxit o el seu fracàs. Els comentaris que se sentien dia 10 de maig pels carrers de la Vila eren generalment positius i favorables.

És de destacar el gran nombre de visitants que vàrem tenir. «Quina gentada» era una expressió fàcil de sentir. S'havia fet molta propaganda i el bon temps primaveral va acompanyar.

La distribució dels firers per diversos carrers va donar protagonisme a més de mig poble i això va ser agraït sobretot pels propietaris dels bars: «tot lo dia ha passat gent i ho hem conegut». Si bé qualcú es queixava: «Per estar tan clars com estan no importava que s'escampassen tant», «jo me n'he aflluixat de la meitat de coses perquè ja estava rebentat de caminar». Algun comerciant local, s'ha de dir tot, tampoc no anava gaire content: «noltros pagam tot l'any i, un dia que ve gent, mos posen sa competència davant sense pagar res».

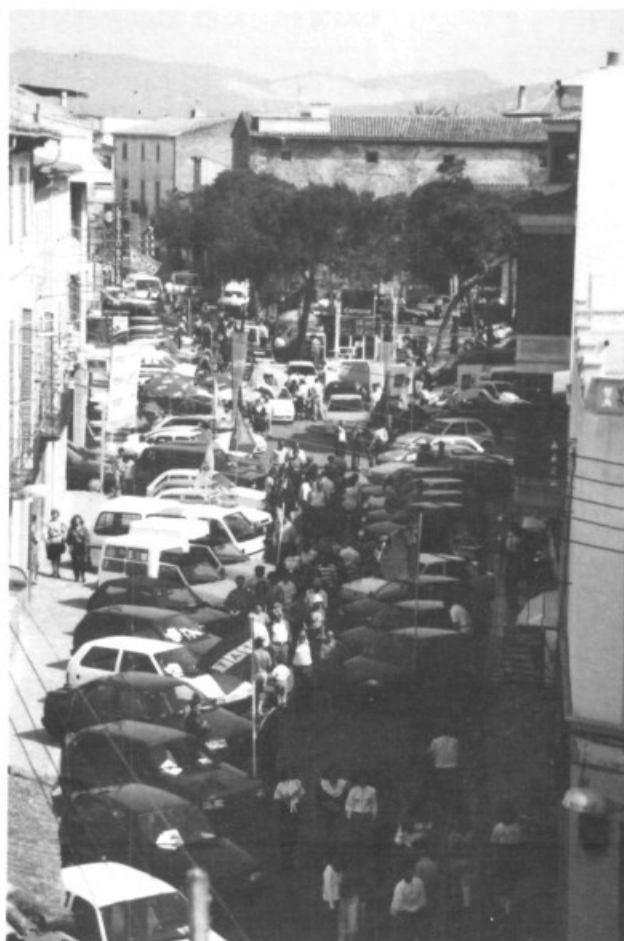
Sens dubte, una de les activitats que va caure més simpàtica fou la «Mostra d'Aus Selectes». Se sentien comentaris com aquests: «No em pensava que n'hi hagués de tantes classes de galls»; «a qualcun pareix que li han fet sa permanent».

La Mostra d'Animals de Races Autòctones de Mallor-

ca també va cridar l'atenció de petits i de grans: uns perquè no n'havien sentit parlar mai, i altres perquè recordaren aquests animalets de quan eren joves: «quan jo era al.lot, a ca nostra en teníem una o dues de vaques d'aquestes... i no n'agafaven mai de mamitis», «sa sobrassada de porc negre és sa bona»...

Va ser ben bé una fira d'animals: concurs-exposició de cans, que sempre interessa tota classe de públic; ovelles, cabres, cabrits i boc... Però, sobretot, va sorprendre la quantitat de vaques participants al XV Concurs Morfològic Nacional. Els comentaris favorables deien que és el concurs de més qualitat de tot l'Estat, o també que «si podem mantenir una qualitat genètica i conservar bones vaqueries es mantindrà la indústria lletera a Mallorca». Però eren més freqüents els comentaris negatius que deien coses com: «no sé com no estan empegueïts de gastar-se aquesta doblorada amb això quan ses coses van tan malament, pareix que se'n riuen des pagesos». «Diuen que han cobrat tant per dur ses vaques aquí, i amenaces fortes si no els hi duïen», «Jo sols no he anat a veure-ho-deia un pagès dels molts que han tancat la vaqueria darrerament-perquè em fa oi», «Sa fira ja no és dels pagesos, ara és de tres o quatre, i això no té gràcia».

La demostració de la Policia Muntada de Palma, que

— Una perspectiva inèdita de la Fira de Maig
FOTO: FOTO VIDAL

va acompanyar les autoritats fins a la Ronda, va ser espectacular: «pareix mentida que arribin a fer tot això, aquests animals» deien, i realment era de veure. «En podrien posar un parell a l'Ajuntament de Campos de municipals amb cavall» -deia un amb to de broma-, «Sí, encara que només fossin someres -contestà l'altre-, pentura estalviaríem molta benzina».

En definitiva, la diada del 10 de maig va tancar uns dies d'intensitat cultural, social i esportiva: concerts, concursos, exposicions, ball mallorquí, conferències, etc. «Tanta cosa amb un pic i llavors estan mesos sense fer res», era una de les queixes. Però, això ja se sap, «mai faràs es gust de tots».

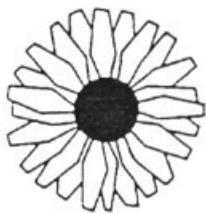

BODEGA VIDAL
Especialitat en vins de reserva
Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL
Perfums i Cosmètica
Carrer Creu, 28 • CAMPOS

FOTO: FOTO VIDAL

SUNFLOWERS

**ESCOLA
D'IDIOMES**

ANGLÈS, FRANCÈS, ALEMANY, ESPANYOL PER A ESTRANGERS

Nins, nines i adults • Tots els nivells • Grups reduïts
 Metodologia activa amb audiovisuals • Professorat natiu titulat
 Cursos preparatius Universitat de Cambridge

Classes de recuperació d'Anglès i Català per a preparar exàmens
 de setembre: E.G.B. • B.U.P. • C.O.U. • F.P. • Universitaris

Matrícula oberta a partir del 15 de Juny (Horabaixes)
 Començament de les classes: 29 de Juny (Matí i horabaixa)

INFORMACIÓ EN EL CENTRE DE CAMPOS

Carrer Major, 12 • 1er. C (Edifici "La Caixa") • Tel. 65.28.98

32 BANDES DE MÚSICA PARTICIPAREN EN LA TROBADA A CAMPOS.

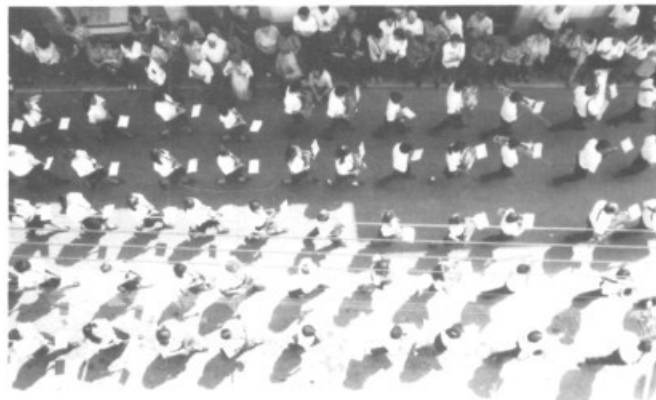
Miquel Adrover i Monserrat

La trobada anual de bandes de música, celebrada el passat dia 17 de maig, aquest any va tenir lloc a Campos. 32 bandes de música arribades de tots els indrets de la geografia mallorquina es concentraren de bon matí a la plaça de la Creu del nostre poble, per anar en desfilada una per una fins a la plaça de Ca'n Pere Ignaci, lloc de trobada de les agrupacions musicals. L'acte va esser organitzat per l'ajuntament de Campos i patrocinat pel Consell Insular de Mallorca.

La jornada musical va començar amb un concert oferit per la banda de música de Ciutat a la plaça de la Creu, i mentre l'agrupació ciutadana anava interpretant les di-

ferent peces del seu ample repertori, la gent del públic, així com les bandes participants a la trobada, es concentraren als voltants de la plaça de la Creu per començar la desfilada. La primera agrupació en desfilada va esser la d'Artà, el fet d'encetar la desfilada l'agrupació artanenca fou motivat per esser la banda de fundació més nova, i així fins arribar a les 32 agrupacions musicals de la trobada. Va desfilada en darrer lloc, la banda de las Joventuts Musicals de la Federació de Bandes de Música i la Banda de Música de Campos. Aquestes dues realitzaren la cloenda de la trobada interpretant La Balanguera, versió popular, damunt la plaça de Ca'n Pere Ignaci.

Molt de públic es va col·locar al llarg del carrer principal del poble per admirar la desfilada amb un dia que semblava ple juliol. La gent aguantava les trepitjades i colzades degut al gran nombre d'ànimes concentrades, argumentant molts dels assistents que a la ronda de s'Estació la jornada hagués estat més lluïda, però així i tot

sortí, a judici de públic i músics, una bona trobada de bandes de música. S'ha de destacar també la participació per primera vegada de la banda de música de Palma. La banda més admirada pel presents per la seva forma de desfilada i per l'harmonia entre música i pas

fou la de Santanyí que sorprengué a tot el públic assistent amb una marxa amb un ritme molt alt. Aquesta banda, a més de sorprendre, va despertar l'admiració de la majoria de gent que va assistir a la trobada.

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

**RESTAURANT
CAZADORES**

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

JA TENIM CA NOSTRA! DIA 8 DE MAIG ES VA INAUGURAR EL NOU LOCAL SOCIAL DE L'OBRA CULTURAL BALEAR DE CAMPOS

Tothom anava frissant i tothom en duia més de tres i més de quatre dins el cap. La I Setmana de Cultura Popular, motiu d'altres escrits en aquesta Revista, que us recomanem, va servir d'ambientació festiva, alegre, per OBRIR CA NOSTRA, per INAUGURAR el nou LOCAL SOCIAL DE L'OBRA CULTURAL BALEAR DE CAMPOS. Dia 8 de maig de 1992 serà recordat pels qui ens dedicam al treball dins aquesta Entitat per la nostra cultura com una data singular, única. Significa moltíssim per a nosaltres. I significa molt per l'OCB -com ho demostra la presència del President, Sr. Antoni Mir i la subvenció rebuda per part de l'Entitat en conjunt (25.000 Pts) en la mesura de les possibilitats existents-. Creim que significa molt per a Campos -i també n'és prova l'interès demostrat per l'Ajuntament que ens dóna suport amb 10.000 Pts per mes-.

Les esperances i les

il·lusions que giren al voltant d'aquesta nova seu social són amples però no desmesurades. Coneixem les nostres limitacions però hem anat posant els fonaments perquè tinguem de veres una entitat cultural més dins el poble de Campos, amb totes les conseqüències: som d'aquest «call vermell» i volem estar ben arrelats. Volem millorar, si això és possible -sabem que sí- o si ens deixen, el nostre servei, les nostres activitats i actes, el nostre mitjà de comunicació. Totes aquelles manifestacions que se'n diuen culturals tindran cabuda a ca nostra, que és i ha de ser ca vostra. Casa dels socis, casa dels amics, casa dels veïnats, casa pels qui vulguin fer-hi estada, poc o molt, sense mirar tares -que tots en tenim- i sense demanar alçada mínima ni pes mínim a la butxaca.

En aquests moments, ja a ca nostra, emprant els minims mitjans que tenim (però quan importants), pens en tots els qui han partit i en tots els qui

FOTO: FOTO VIDAL

— D'esquerra a dreta, Antoni Mir, president de l'O.C.B., Esperança Bonet, autora de l'exposició de Façanes i portals mallorquins i Pere Ollers, president de l'O.C.B.-Campos, el dia de la inauguració.

vindran. Què hem de fer per tenir la casa a punt? I a punt per a tothom? És difícil això. Però ens ho hem proposat.

Pens també, i crec que és poc, en tots els qui ens han ajudat, institucions (Ajuntament, Sa Nostra, OCB Mallorca) i persones diverses (aquí sí que som molts, és fàcil deixar-ne qualcun).

Gràcies Damià pels teus esforços. Gràcies a tots els qui

vàreu compartir amb nosaltres una galleta o una copa dia 8 de maig. Recordau, Carrer del Rei Jaume, II, 5 baixos: HI SEREU BEN REBUTS!.

Pere Ollers Vives.

La llengua
feina
de tots

Cafè
CA'N NINA

Tapes variades i Gelats

Carrer Creu, 6 • Tel. 651011
CAMPOS

GANIVETERIA, TALLER D'ESMOLATGE

EDOQUIO PÉREZ

GANIVETS- ESTISORES

Articles de:

Perruqueria • Cuina

Manicura • Pesca

Mestre Gomila, 19 • Tel. 65.11.42 • Campos

A LA FI L'HAN ESBUCAT

— La peixateria (FOTO: DAMIÀ HUGUET)

— Enderrocament de l'antiga peixateria.
(FOTO: FOTO VIDAL)

L'edifici de la peixateria ubicat a la Plaça de Ca'n Pere Ignasi -inaugurat l'any 1963, i enaltit al seu dia pel Cronista Oficial de Campos a les pàgines del pestilent diari Baleares, de llavors- ha estat definitivament esbucat i d'ell ja no en queda ni l'ombra.

Ha estat una acció del tot encertada i contundent per part de l'Ajuntament; perquè a partir d'ara la Plaça ja comença a tenir caràcter, i s'entreveu el gran espai del qual podrem gaudir tots els campaners quan s'hagin efectuat totes les obres de remodelació del conjunt. S'ha donat una passa molt important; i encara que en resten moltes a fer, no podem sinó obrir els ulls una mica més davant un projecte que es preveu llarg i molt ambiciós, però també d'una gran transcendència.

Redacció.

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

***VACUNES**

***RAIGS X**

***CIRUGIA**

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

ILLA MOTORS, S.L.

Tomàs Rigo Vicens
Agent Vendes

VENDA DE VEHICLES NOUS I USATS

Nunyo Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

LA FAROLA DE LA DISCÒRDIA

No pretenem, ni hem pretès mai esser derrotistes, en el sentit de mirar amb mal ull allò que no s'avé amb els nostres gusts o conveniències, sinó tot el contrari. Volem i desitjam esser sincers i realistes, oferint la nostra opinió més clara i el nostre parer més obert sobre aquelles coses que afecten la rutina quotidiana del poble. Som concients que tothom fa les coses com millor sap, amb un objectiu precís; i n'hi ha que surten encertades i d'altres esguerrades. Res no és perfecte. Sobretot perquè la perfecció no existeix; tot i considerant que cadascú pensa i actua d'una forma diferent a la d'un altre, que tothom es creu anar bé, i que la seva solució és potser la més vàlida.

Tot aquest preàmbul el subretxam per referir-nos especialment a la farola que ha col·locat l'Ajuntament a la placeta que hi ha just davant La Sala. És, i així ho volem proclamar, i ben obertament, una feina que ens sembla del tot esguerrada, desmesurada i absurda. I per sortir de possibles dubtes, entrarem en els detalls més concrets: En primer lloc hem de considerar que la farola -l'estil concret i estètic de la farola- no s'adiu gens ni mica amb el conjunt del centre del casc urbà de la vila. I sobretot amb l'edifici al qual es pretén considerar: L'Ajuntament, o La Sala, com el solem anomenar. Una farola maquiavèlica d'aquesta envergadura, de contorns tossudament barrocs i d'estructura defectuosament decadent, no s'adiu en absolut amb l'estructura arquitectònica de la Plaça Major de la Vila, i molt manco si aquesta està ubicada just enfront d'un edifici que té les pedres i el marès del seu origen molt més enllà del segle XV. Una cosa contraduïu l'altra. I aquest impacte estrany no ens sembla oportú, ni gens ni mica eficient.

I posats a establir aspectes més precisos, també hem d'afegir que una de les coses que maldiuen més amb el conjunt és el peu de formigó que suporta la farola de la discòrdia. Tota una caixa voluminosa, desproporcionada i innecessària que acaba de rompre l'estructura d'una farola ja de per sí rarenca al lloc on l'han col·locada.

És un error, i així ho hem de reconèixer, almanco per a molts. Tot i considerant que hi haurà -hi hauria d'haver- prou seny per a rectificar una esguerrada com ho és aquesta. El sol surt cada dia. I hem de procurar esser realistes i sincers.

Redacció.

FOTO: FOTO VIDAL

Estació de Servei Campos, C.B.
Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Granja Pomar
Tapes Variades

Carrer Major, 2 • Tel. 65.00.48 • CAMPOS

**ULL
CRÍTIC**

FOTO: Damià Prohens
(FOTO VIDAL)

**PLAÇA
D'EN GODED**

Ens pensàvem que li havien canviat el nom ja fa uns quants anys, però ara no està tan clar. Com quedam? Plaça dels Tres Molins? Plaça del General Goded? Plaça del fanal de cinc braços? o Plaça de ...?

Vostè decideix!

UNA ALTRA MORT ABSURDA JOAN GARÍ I BURGUERA

Una altra vegada hem de fer referència a les pàgines de RESSÒ -tocant la realitat amb les mans- a la mort d'un jove camper en un tràgic accident de circulació. Són, pensam, ja massa les vegades que hem hagut de donar notícia d'un fet tan lamentable, i que tots voldríem que no es repetís pus mai; perquè desitjam que la vida sigui oberta a l'esperança, i ens costa haver de repetir allò que tothom sap i plora.

Joan Garí i Burguera era, als seus vint-i-tres anys en flor de pell, una persona jove summament agradable i festosa; alegre de cor, per això tenia tants amics. Com tants d'altres de la seva edat trencava els espais lúdics del poble,

conversant, escoltant, o senzillament participant en la feina de cada dia amb cadascú que tengués al seu costat. Fruit i desig del jovent inquiet i impacient, engrescador d'avui.

I perquè compartim el dolor de la seva família i dels seus amics volem donar testimoni del seu traspàs. Tot i desitjant, com ja hem dit abans, que prevalgui el comportament mesurat de tothom, per tal que no ens vegem abocats a haver de tornar a donar notícia d'un fet tan lamentable com ho ha estat aquest. I ho proclamam sincerament, amb la mà al cor.

Redacció.

**A
E DROVER
ELECTRÒNICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Video • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Algua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

NACIONALISTES DE MALLORCA

Amics lectors:

Al Plenari ordinari de dijous dia 4 de juny presentarem alguns precís i algunes propostes que consideram importants per al nostre poble (vos en donarem compte al proper número), així com també, ara que ja duim un any de rodatge, i complint amb la nostra obligació, haurem de presentar una bona partida de preguntes relacionades amb:

- temes d'economia i pressuposts
- compliment (i incompliment) d'acords del Ple
- projectes i intencions

Ara, volem informar-vos de la nostra postura al Plenari Extraordinari del dia 22 de maig sobre dos punts:

1) CREDIT DE 135 MILIONS

«PER A INVERSIONS»

Si és necessari i imprescindible, creim que l' Ajuntament, igual que qualsevol particular, ha de fer un esforç i s'ha d'endeutar. Però no és aquest el cas ni d' un bon tros.

Ja hi ha una pòlissa de crèdit de 35 milions per utilitzar en casos de falta de liquidesa. Als pressuposts generals d'enguany es preveuen més de 190 milions per a inversions que no s' han utilitzat (que sapiguem). No hi ha projectes ni pressuposts d' obres aprovats, etc. etc.

Consideram que és escandalós aquest endeutament que, just d' interessos, suposarà una sobrecàrrega que afectarà, naturalment, tots els campaners.

2) MODIFICACIO DE LES NORMES SUBSIDIARIES

Considerarem que són molts els canvis que es proposaven d' unes normes (que es fan per complir-se, no per canviar-se cada dos per tres) que s' aprovaren encara no fa un any. Per això, igual que aleshores, la nostra actitud general fou d'abstindre'ns.

No obstant això, votarem a favor d'alguna modificació: com la requalificació dels terrenys per a construir-hi

l'institut, si bé férem constar que la ubicació potser que no sigui la més adequada i el Ministeri d'Educació no hi hauria de trobar inconvenients.

D'altra banda, haguérem de votar en contra de la qualificació com a «urbana-industrial» dels terrenys que hi ha entre la fàbrica Piris i Son Fullaní, i de la inclusió dins el casc urbà de La Ràpita d' uns terrenys de Son Durí. Creim que, en tot cas, serien «urbanitzables» aquests terrenys, però «urbans» evidentment no ho són i aquesta mentida pot sortir molt cara a l' ajuntament que hi haurà d' oferir els mateixos serveis d'infraestructura que als nuclis urbans, a més de suposar un agravi comparatiu per altres zones que no han tengut aquest privilegi.

A la zona dels Cogulls (o «Cavalls») de Son Amer es canvià una zona «rústica» (més de 90 quarterades) per «excedent» sense cap informe tècnic (d'un biòleg o de SECONA, per exemple) que justifiqui que això era una errada. No podem admetre que «és només una aprovació inicial» i que s'hagin de resoldre les irregularitats amb al·legacions (i, si no se'n presenten, passa), per molts d'interessos creats que hi hagi darrera.

CURS DE FOTOGRAFIA

Amb un sopar de fi de curs al restaurant Els Caçadors, el passat dia 25 d'abril es va clausurar el Curs de Fotografia que va organitzar l'Obra Cultural Balear i que va comptar amb el patrocini de l'Ajuntament i de la revista RESSÒ. La representació fou nombrosa; però l'any que ve encara n'esperen molts més.

— Grup d'assistents al curs.

FOTO: FOTO VIDAL

XXVIII CAMPIONAT DE PARCS INFANTILS DE TRÀNSIT

Com cada any, en el nostre poble, s'han celebrat les proves locals per l'accés al XXVIII Campionat de Parcs Infantils.

Les proves discorregueren entre la gran animació i espectacularitat que aixequen sempre aquestes proves d'habilitat a on tots els alumnes dels col·legis, pogueren veure els seus companys fer una demostració de perícia i destresa amb la bicicleta.

Hi prengueren part un total de 24 alumnes dels dos col·legis, els quals hagueren de passar una prova teòrica, la qual va consistir, en 10 preguntes sobre senyals de trànsit i 10 sobre normes de circulació, i després l'abans referenciada prova d'habilitat.

Els guanyadors foren en Rafel Adrover Montserrat, de 13 anys, del col·legi Fra Joan Ballester i en Sebastià Pons Lladó, també de 13 anys, del col·legi Joan Veny i Clar.

Aquests dos joves anaren el passat dia 7 de maig a Còrdova al Campionat Nacional de Parcs Infantils, representant a Campos i al nostre Parc Infantil.

UNIÓ DE PAGESOS

Divendres dia 22 de maig, a la Sala de Cultura de Sa Nostra, organitzat per aquest sindicat agrari, es va celebrar una conversa per informar els ramaders productors de llet sobre la imminent implantació per part d'AGAMA del Laboratori Interprofessional que anirà analitzant les mostres de llet que es recolliran en funció de les quals s'establiran els peus per litre.

N'Àngela Soler i en Jaume Olascoaga, tècnics d'aquesta central lletera, parlaren de les mesures que convé prendre perquè el producte tenguí el mínim de bacteries i el màxim de greix i proteïnes, al nivell europeu que s'exigirà a partir del gener del 93.

Finalment, na Margalida Estelrich, Secretària d'Unió de Pagesos, prengué nota dels suggeriments i queixes dels ramaders assistents per fer-los arribar a AGAMA i al Govern. Bàsicament desconfien de l'eficàcia d'aquest laboratori i del sistema de recollida de mostres fins que no s'hagi agafat rodatge i consideren que les penalitzacions que s'imposaran són exagerades en proporció a les boni-

— Els guanyadors campaners, amb el batle, el regidor d'educació i el policia local encarregat de la seva instrucció.

ficacions que es pagaren, cosa que suposarà de precís uns preus encara més baixos.

Dia 30 i 31 de maig, Unió de Pagesos va celebrar a Establiments el seu IV Congrés. Procurarem oferir-vos-en notícies.

135 MILIONS DE CRÈDIT

A la Sessió Plenària Extraordinària de dia 18 de maig es va acordar concertar un crèdit de 135 milions de pessetes per dedicar a inversions urbanístiques. Aquest préstec s'ha de fer a un interès fix del 13'5 % i s'ha d'amortitzar en 10 anys.

El grup municipal del PSM-NM votà en contra d'aquest crèdit i argumentà diversos motius: és injustificat, no hi ha cap projecte d'obra pressupostada, als pressuposts generals del 92 hi ha partides adequades que no s'han esgotat (i, si no, s'hi haurien d'haver previst i establert un ordre de prioritat), i hi pot haver deficiències de tipus jurídic importants.

El regidor del PSOE, Pere Escales, donà suport al PSM i també hi votà en contra.

APARCAMENT PLATGES

L'Ajuntament de Campos facilitarà als campaners propietaris de cotxes que paguin els pertinents impostos a Campos una targeta especial perquè tinguin un descompte als aparcaments d'Es Trenc, Ses Covetes i Sa Ràpita.

OFERTA D'OCUPACIÓ PÚBLICA

Al Plenari del 21 de maig es va acordar aprovar l'oferta d'ocupació pública i la seva publicació al BOE, oferta que comprèn:

- un auxiliar administratiu
- assistent social
- una plaça a la Secretaria del jutjat
- encarregat biblioteca

APARCAMENTS A SA RÀPITA

L'Ajuntament construirà un aparcament de cotxes a Sa Ràpita dins terrenys de la família Oliver Gomila, amb qui ha arribat a un acord. Els regidors del PSM-NM manifestaren que, ja que s'haurà de fer amb presses perquè ja som a l'estiu, que es respecti al màxim el dret a la igualtat d'oportunitats en la concessió de les obres que s'hauran de fer i en la contractació del personal temporal que

serà necessari.

INDÚSTRIA TÈXTIL

Sembla que la malmenada economia campanera farà un petit alè amb la instal·lació a Campos d'una fàbrica de roba a Son Fullaní a càrrec d'un industrial felanitxer amb combinació amb una empresa catalana. Això podrà suposar una quarantena de llocs de feina que, si va bé, es podrien ampliar pròximament.

AUGMENTÀ UN 50% LA PRESSIÓ FISCAL

A un conegut diari illenc va sortir, el passat mes de maig un reportatge sobre el ja famós I.A.E. (Impost d'Activitats Econòmica). Idò bé, resulta que l'Ajuntament de Campos és el tercer de Mallorca quant al percentatge aplicat. Malgrat les promeses fetes per l'actual equip de govern (P.P.-U.M.-U.C.) durant la campanya electoral de què no augmentarien els impostos, han aprovat una puja que suposarà als empresaris campaners haver de pagar el 50% més del que pagaven fins ara.

UN CAMPANER LLEGEIX LA TESI DOCTORAL

El passat dilluns dia u a l'edifici de Cas Jai de la universitat de les Illes Balears va llegir la tesi doctoral el biòleg campaner Pere Puigserver i Burguera (de Can Beques), que va obtenir el títol de doctor amb la qualificació de EXCEL·LENT CUM LAUDAE. Enhorabona Pere !

— Trobada d'Escoles de Ball FOTO: Sebastiana Lladó (FOTO VIDAL)

ASSEMBLEA GENERAL DE CAMP DE L'ÓS

El proper divendres dia dinou està prevista l'assemblea general de l'Associació de Veïnats «Camp de l'Ós», en el transcurs de la qual es renovaran alguns càrrecs de la Junta Directiva, s'informarà de la situació econòmica de l'associació i de les diverses interpel·lacions que s'han fet davant les autoritats.

TROBADA D'ESCOLES DE BALL

L'escola de Ball Mallorquí de l'O.C.B. va participar el passat 6 de Juny a una trobada d'Escoles de Ball celebrada a la Plaça de Ca's Corso, organitzada per l'Escola de Ball de Porto Colom.

Es va contar amb l'assistència de les

dues agrupacions ja esmentades, l'Escola de Ball de Felanitx i Aires Vilafranquins de Vilafranca.

TEATRE

El Grup de Teatre d'Antics Alumnes del Col·legi Fra Joan Ballester, durant el passat mes de maig varen fer tres actuacions de l'obra «La Seu plena d'ous», una a Sencelles, una a Felanitx i una a Lluçmajor, aconseguint a cada lloc un gran èxit d'assistència de públic.

La llengua,
feina
de tots

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

Sa Joieria

Joieria • Rellotgeria

Carrer Major, 3

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel.65.21.93 • CAMPOS

MADÒ MARIANA

Es una dona molt coneguda i, al mateix temps coneix tothom, i d'això en braveja. La primera impressió és la d'una persona de caràcter, ben decidida i que no es mossega la llengua. Sembla més jove del que és en realitat, molt vitalista i amb ganes d'aprendre. No es queixa gaire, si de cas un poc de les cames que pràcticament no li permeten sortir de ca seva.

Tothom la coneix com Madò Mariana encara que, com ens fa saber, aquest és un fet circumstancial ja que va estar molts d'anys a Cas Marians. Els seus malnoms són Oliera o Torrera i nom Maria Rosselló Perelló -i Caldentey Ginard, afegeix- i ha de fer 97 anys.

Són molts d'anys i té tantes coses per contar que, segurament, en podríem parlar un parell de setmanes. La vida per a ella no ha estat cap regal, s'ho ha hagut de suar cada dia, circumstàncies familiars i les pròpies del seu temps feren que ben d'hora s'hagués de guanyar les sopes.

FOTO: FOTO VIDAL

— Quins són els primers records que teniu? Anàreu a escola?

— Els primers records que tenc són la família, qualche amiga ja perduda dins el temps... res massa especial. De l'escola tampoc no record gaires coses, perquè només hi vaig anar fins als vuit anys que havia de combregar, i no sé ni la a ni he posat mai el meu nom. Del meu combregament, record el vestit que era de pagesa amb la manteta i el gipó. I també record que tot d'una que vaig haver combregat ja em varen llogar.

— Quina va ser la feina que féreu primer?

— Als vuit anys, quan vaig haver combregat em vaig llogar; llavors era una cos molt normal. Heu de pensar que els jornals devien ser a pesseta, que a ca nostra érem cinc germans i no ens podien mantenir.

La primera feina va ser de ninera, per quatre cèntims a la setmana guardava dues nines bessones a Son Fullaní.

— Com arribàreu a ser cuinera?

— Després de fer un parell d'anys de feina per la vila, vaig arribar a parara Can Telm, una casa de senyors de Ciutat. La senyora d'aquesta casa sabia guisar molt i allà és on en vaig aprendre. En aquest temps, guanyava vint duros cada any però quan arribava l'hora de cobrar-los ja no n'hi havia, perquè anava escapçant durant tot l'any en les coses que necessitava, que no eren gaires: un davantal, unes espadnyes, una camisa...

En aquesta casa, que hi vaig estar uns dos anys i mig, vaig començar fent de teta i només a la darrera vaig fer qualche cosa de cuina, encara que no massa. El que sé de cuina ho he après fixant-me

molt en la gent que en sabia i, per una altra banda, improvisant coses del meu cap. De lletres res, perquè entre altres coses, no en sé.

— Quan és que podem començar a parlar de Madò Maria com a cuinera?

— Per fer ja de cuinera em vaig llogar a ca N'Emili Feliu i també a Son Amer, a Can Pomaret del carrer Major (vaig inaugurar el local), a Can Lluís... però crec que pel que se'm coneix més és per haver anat a fer dinars de banquets per tot allà on em deien.

— Com i quan arribau a Cas Marians?

— Hi vaig arribar gràcies a un militar, a la casa del qual jo ja hi havia servit, a Palma. I això ja era de casada. Allà

hi havia teatre, hi havia fonda i jo feia el menjar per als soldats. Amb el meu home érem els encarregats. Eren temps de pobresa i per poder tenir els parroquians contents t'havies d'enginyar. Com a exemple puc dir que feia unes galetes molt bones amb el tel de la llet. A Cas Marians, les coses varen canviar molt quan els soldats se'n varen anar i llavors vaig començar a fer dinars per les cases de Campos. D'aquests, voldria destacar alguns que vaig fer per als amos de S'Avall i també els catorze o quinze per als capellans que deien missa nova.

— Com era un dinar de noces d'aquell temps?

— En primer lloc, vull dir que els diumenges no hi havia

cap núvia i que, de geleres ni de butà no en sabíem res, només usàvem la cuina econòmica.

Quan varen començar a fer festes el que solien fer era xocolata amb ensaimades, qualche dolç i suc (suc fins que en volien). El primer pic que record haver fet arròs i pollastre va ser per a Can Lluís. Per cert, encara me' n record que el pollastre anava acompanyat de xampinyos, pastanagó i xitxeros.

— Què ha de tenir una bona cuinera?

— Molta gent m'ha vingut a demanar per aprendre i jo sempre he dit que no som mestra de res. El millor de la cuina és tenir-hi gust i dedicar-hi el temps que s'ha de mester.

— Quines coses recordeu de Cas Marians?

— Cas Marians era una

congregació d' homes joves fadrins; feien comèdies, cine (que encara era mut) i, sobretot varen fer moltes pel·lícules quan en Pep Melero se'n cuidava.

La representació més important que feien cada any era la dels Reis. En Joan Terrola, que ara és molt conegut, feia d' actor. Les dones fins als darrers anys no hi varen tenir accés i va ser fent una representació de La Vida i la Mort del Bon Jesús.

Com una cosa d'aquell temps, vos diré que si un jove de la Congregació el veien pel passeig un parell de pics amb una al.lota, el treien defora.

Quan varen tomar Cas Marians per fer La Caixa que hi ha ara, vaig tenir molta pena. Jo, encara ara, record aquesta casa tal com era i no com és avui.

— Amb més de 90 anys

heu tingut temps de veure moltes coses, quines destacaríeu?

— N'he vistes tantes que no sé què he dir. Si véssiu Campos d'aquell temps, vosaltres que només heu vist el d' ara, no el coneixeríeu. Un quilo d' arròs ara val més que tot el que guanyava jo amb un any.

La gent d'ara també ha canviat molt, a nosaltres els pares ens duien massa estrets i era un poc massa, però ara també és un poc massa de tan a lloure com els tenen. A part d'aquests canvis, també he vist posar l'electricitat i també posar i tornar llevar el tren i, tantes i tantes coses que no acabaríem.

— Bé, Madò Maria, ens agradaria que ens recomanàssiu un plat.

— Plats te' n puc recomanar un parell, però no em de-

maneu la recepta perquè la memòria ja em falla un poc. Sempre m' han dit i jo també ho crec que un dels plats que més bé em surten són els reconcs de vedella, però també m' han alabat els arrossos, els aguiats i els bunyols.

Madò Mariana, que pràcticament fa la vida dins ca seva és una dona que està al corrent de tot el que passa al carrer, del dia a dia, i n' hem tengut mostres durant la nostra conversa. Contràriament al que passa a la gent d' una certa edat, ella sembla tenir més present allò més recent que no el d' enrera. Per això, per tota la seva vitalitat i entusiasme li donam les gràcies i li deim fins una altra vegada. Gràcies.

N. Vives.

A. Sitjar.

CELLER Ca'n TONI

Carrer Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids. Consisteix en fer la carn amb la pressió del vapor de llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA

ASSEGURANCES MÈDIQUES

Delegat a Campos

Maria Miquel Nadal

Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

FOTO: FOTO VIDAL

CONTINUEN LES OBRES I ALTRES NOTÍCIES SOBRE SA RÀPITA

Continuen les obres que han d'abastir el nucli urbà de Sa Ràpita de la xarxa de clavegueram i aigua potable.

Aquestes obres, que com ja vàrem informar al seu moment, corren a càrrec de les empreses campaneres GOST i GINARD serviran per dotar sa Ràpita d'uns serveis avui en dia considerats essencials, sobretot per a les millora sanitària que suposarà pels seus habitants.

Les despeses provocades per les esmentades obres van subvencionades amb una bona part pel Consell Insular de Mallorca, que aporta el 55 % , mentre que la resta la pagam

els propis usuaris, mitjançant unes contribucions especials, la primera part de les quals ja hem pagat , i una altra part que va a càrrec de l'Ajuntament.

Per altra part, cal dir que dins el pla de millora de zones turístiques, la Conselleria de Turisme del Govern Balear ha destinat un apartat per inversions dins el nostre municipi que, amb tota seguretat aniran a parar a Sa Ràpita.

Finalment hem de dir que la Comunitat Econòmica Europea ha tomat qualificar, un any més, totes les platges campaneres de qualitat excel.lent.

Redacció.

Distribució de Begudes

SILVESTRE GINARD

Vos oferim:

- COCA • COLA
- SUCS
- CERVESES DAMM
- AIGÜES MINERALS I DE MANANTIAL
- VINS UNIÓ

Travessera Carrer Nord, s/n. • Tel. 65.23.03
07630 CAMPOS

APARCAR COSTA VUITANTA DUROS

Diuen que als campaners ens resultarà més baratet. Però ara com ara aparcar just devora la platja d'Es Trenc costa quatre-centes pessetes, inclosos els moscards i el sol que fa que els cotxes, al cap de quatre o cinc hores d'estar-hi, semblin un forn. Resultaria ben fàcil fregir-hi una hamburguesa damunt el capó, i a la meitat de preu de les que venen a cent passes enfora.

SES COVETES, MON AMOUR

Es veu que el batle que tenim ara no té tants interessos econòmics i/o especulatius com els que ens comandava fa poc més d'un any. O almanco així ho sembla. Perquè Ses Covetes és, més o manco, i com solem dir «el darrer mot d'es credo». Quatre coses per aquí, quatre clots per allà, i brutor i fems per tot arreu. Haurem de procurar que ens visiti qualche personatge il.lustre (n' Aznar i el seu mostatxo), aviam si almanco quedam bé amb tot el personal.

Anar de Ses Covetes fins a s'Illa Gavina és una delícia, sobretot si no fa massa sol i no bufa gens ni mica de vent. Hi ha redols on no pots donar ni una passa sense travelar amb qualsevol estranger vermell com una tomàtiga, i d'altres on pots alenar ben a pler. I de vegades et topes amb la persona més inesperada. Perquè també hi ha campaneres de molt bon veure a les quals els agrada tastar l'aigua sense cap compromís.

Les nostres idíl.liques platges han començat amb bon peu la temporada turística perquè la calor ha envestit fins i tot com a massa prest. De Sa Ràpita fins a Sa Colònia de Sant Jordi -amb ses Covetes i Es Trenc com a nuclis principals- l'afluència de banyistes ja és bon símptoma de vitalitat. Com ho demostra aquesta bella dama que ha tastat amb tota la seva plenitud la salabor de les blavoses aigües.

PUBLICITAT A RESSÒ

Maria Bauçà, Tel. 65.01.47

Laborables de 17'30 a 20'00 h.

**Cristalleria
CAMPOS**

*Jaume
Vadell
i
Adrover*

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

CUINES SANZ

Dugui'ns les mides de la seva cuina i triï entre més de vint-i-cinc models diferents.

De la resta ens n'encarregam nosaltres.

Carrer Ortega i Gasset, 8 • TEL. 24.84.84
PALMA DE MALLORCA

CAMP DE SES FORQUES 1969

(Amistós entre veterans)

D'esquerra a dreta i de damunt a baix

1.- Francesc Pizà (Ca Sa Mariana)†	6.- Antoni Vicens (Coronell)	11.- Miquel Orell (+)
2.- Gabriel Mas (Ca'n Gasparet)	7.- Joan Batle (Son Reinés)	12.- Bartomeu Prohens (Nina)
3.- Miquel Pomar (Nito)	8.- Tomàs Jaume (Castanyola)	13.- Joan Ballester (De Sa Serra)
4.- Miquel Lladó (Asserrador)	9.- Miquel Ballester (Véina)	14.- Gabriel Riera
5.- Antoni Mas (Ca'n Gasparet)	10.- Pere Fullana (Mongeta)	

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

Damià Huguet

Tenim costum de parlar, potser per vici, per rutina o per desídia -no ho sabria precisar- que els mallorquins som poc puntuals, que no solem arribar massa d' hora a un lloc determinat; que mantenim una lànguida distància amb aquella potser excessiva rigorositat anglesa de comptar amb el fil d' una agulla els segons que marca el rellotge establint, com una fita, el testimoni fidel i precís de puntualitat.

De fet, tots estam una mica abocats a l' imprevist; i sempre solem trobar excuses per justificar un retard. Saber quina hora és mirant el sol, o tastant els tels de la claror, és un rite que ens ve d' antic, i que perdura encara. I solem tenir, passius com som, una excessiva confiança en la tolerància dels altres, en la qual ens hem aviciat; tot i reconeixent que acceptam la disculpa o la justificació que els hi remetem, sigui sincera o no. Som, senzillament, tan confiats com indecisos.

Amb tot i això, en aquells anys tampoc no tan llunyans, l' únic element puntual que teníem era el ferrocarril, que sempre solia arribar d' hora. Fins al punt que molta gent sabia l' hora que era no per l' esclafit del sol, sinó pel xiulet del tren quan sortia de l' estació. Cosa, aquesta, que mai no ha succeït, almanco en aquests darrers decennis, amb

EL FUM OBSCUR DEL TREN

les campanades del rellotge de l' església, tan desgavellades sempre; i molt manco amb les de l' Ajuntament, que tant li és córrer com estar aturat.

Abans de fer l' edifici nou, quan hi havia el rellotge de sol al frontis de La Sala, cap excusa no valia. Ara, però, com que tothom té rellotge a ca seva, no li donen massa importància. Talment com passa amb el de l' església que, entre l' enredadera que cobreix la part exterior del campanar, i el rovell que estronca la maquinària vella, tothom se'n fot de l' hora que marca el rellotge. Ens ve de vell la imprecisió.

El tren era una altra història. Quan no transitaven tants de cotxes pels carrers, i després de sortir d' escola, amb els amics ens unia una dèria irreversible i arriscada, encara que nosaltres no en fóssim conscients. I aquesta no era una altra que anar al camí del cementeri, just devora de l' estació, a esperar la sortida del tren de l' horabaixa que anava a Ciutat. Tan innocents com plens de vitalitat i entusiasme, la nostra dèria consistia en col·locar damunt el raíl de la via fèrria una moneda de cinc cèntims -que era d' alumini i petitona- per tal que el rodam metàl·lic de la maquinària del tren la deixàs desfigurada. Perquè des d' aquesta creativitat nostra, enormement perillosa vista amb ulls d' ara, en resultava un tros de no-sé-què aixafat i deforme que no ens servia per a res, però ens satisfieia.

Passat tot l' embalum de la maquinària i els vagons, el paisatge restava igualment

quiet i plàcid. A la tardor els arbres havien perdut la fulla, i els ramats d' ovelles pasturaven per les tanques veïnes rosegant una mica de rostoll negrenc i quatre herbes que havien nascut després d' una pluja sobtada. El sol era espès, i els níguls baixos i bonyarruts brodaven el perfil serè i lànguid del llevant. Nosaltres, aprofitant l' avinentesa de la foscor que començava a entorbolir el silenci del capvespre, anàvem a collir taronges i gínjols a l' hort de n' Heuremàs, que estava a vint passes. Ens n' omplíem les butxaques dels calçons curts, i corrent com si algú ens encalcés, ens refugiàvem rera la paret del molí de l' estació on les menjàvem amb delit. Era tota una aventura, gairebé apoteòsica. I ens sentíem plenament satisfets, estrictament feliços.

Post el sol retornàvem als carrers de la vila, cadascú a ca seva, a fer els deures de l' escola, a llegir tebeos o a aferrar cromos de futbolistes a l' àlbum de la nostàlgia. Les estrelles sortien de bell nou, i hi havia nits evocadores, sublimes, que nosaltres no compreníem. El sopar era quasi una excusa, una necessitat minúscula: una truita amb patates o dos ous fregits.

A l' endemà, però, a les vuit del matí, i ben puntual, el maquinista del tren tornaria a fer sonar el xiulet d' una manera rutinària. I tota la gent del poble, sobretot la dels carrers més pròxims, sabia que eren exactament les vuit; i que el tren que venia de Santanyí i anava cap a Ciutat era una alenada d' eufòria.

El món que encerclava aquell petit reducte seria el mateix, com cada dia. De bon matí amb una certa pressa, pujava la gent que anava de negocis, al metge, o a comprar roba. Al migdia, sorgia el retorn dels més àvids: capellans o mestres d' obra; el vagó de l' agència de transports i un altre vagó amb bestiar i mercaderies diverses. Al capvespre de tot, l' eufòria dels noctàmbuls, els que sempre fan tard, els que no tenen pressa.

Amb poc renou, entre el fasser i els arbres que brodaven l' entorn de l' estació, el tren partia cap al seu destí final. Un dia i un altre dia. Sempre amb la mateixa rutina, el mateix fum, el mateix renou, el mateix esclafit. Com si tot fos etern i quotidià, minucios i accessible. Tot fons que la destrala d' una carta oficialenca, signada a Madrid òbviament, en una hora ja llunyana, esborrà per a sempre les il·lusions i els somnis, la necessitat profunda que teníem del renou i l' esclafit del tren. Pus mai gaudiríem de la seva presència. No tornaríem a esclafar les monedes de cinc cèntims, ni fer corregudes endebades. Tot era definitiu. El fum, l' olor, la calor i l' espera. Fins i tot quedaria mut el xiulet, entre un profund silenci que enyoram encara ara.

REMEIS CASOLANS

Aquesta nova secció -que ja vàrem encetar al número del mes passat d'una manera una mica improvisada- va primordialment destinada a divulgar aquells remeis casolans que tenim al nostre abast i que molt sovint no feim servir potser per ignorància.

Únicament pretenem recordar -o donar-ne notícia- que de vegades, per solucionar un problema mínuscul, no és necessari acudir a especialistes ni doctors en la matèria, sinó que molts d'ells es poden solventar ben senzillament a través del llegat de cultura popular.

Aiximateix -i aprofitam l'avinentesa- agraiïrem a totes aquelles persones que siguin coneixedores d'aquests remeis ens els facin arribar a les pàgines de RESSÒ per al bon ús dels nostres lectors.

CONTRA EL REUMA

Un breu i fàcil consell per als que patiu de reumatisme, mala circulació sanguínia, trastorns de fetge, etc.. Abans de cada menjada (berenar, dinar o sopar) heu de prendre un tassó d'aigua de ceba cuita amb mitja llimona sucada. Vos ajudarà a reanimar-vos i alleugerirà els dolors que teniu.

FLORS SEQUES

Els gerros de flors seques són molt decoratius. Recolliu flors silvestres i posau-les a secar en una habitació fresca i ombrívola, ben fermades amb un fil que penjareu en un clau-ganxo a la paret. Les flors ha de quedar cap-per-avall, i teniu-les així fins que estiguin completament seques. Posteriorment, per a enfilar-les, podeu emprar una agulla de cosir llana.

TAQUES DE SANG

Si les taques de sang estan damunt un teixit de fil o de cotó les heu de rentar amb aigua freda, i després amb aigua teba i escumosa. No hi apliqueu mai aigua calenta. Si la taca és de sang seca, mullau la roba amb aigua amoniacal i després passau-la amb lleixiuet una mica rebaixat.

«EL PAÍS A L'ESCOLA»

Estam vivint una època de canvis radicals a Europa, en certa manera impensable fa ben pocs anys. D'aquests canvis, se'n poden extreure diverses constatacions:

— Les ideologies passen i a voltes fracassen, més que no pas per llur contingut, per la forma d'aplicar-les.

— La democràcia, amb la possibilitat que cada persona emeti el seu vot, continua essent el millor sistema per garantir les llibertats individuals.

— Els drets col·lectius dels pobles són encara el gran tema pendent, juntament amb els desequilibris econòmics entre societats riques i pobres.

El que sí es demostra és que els pobles o les nacions són una realitat viva i que,

mentre no hagin quedat absorbits culturalment per d'altres nacions dominants, tornen a emergir en qualsevol tombant de la història. I ara Europa es troba en un dels tombants més decisius.

Com ha d'ésser l'Europa del futur? Quin paper hi han de jugar les nacions autèntiques?

Quin protagonisme hi han de tenir els Països Catalans?

Totes aquestes preguntes i d'altres i les corresponents respostes als reptes plantejats seran objecte d'anàlisi, de debat i d'elaboració de conclusions per part vostra en el decurs d'aquestes IX JORNADES D'INTERCANVI. Vos hi esperam.

P. S. R.

AUTO ESCOLA

Tota classe de
permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

JOAN MAS I BALLESTER

Militava al Partit Comunista de les Illes Balears. I acabada la guerra civil espanyola es va amagar entre les parets gruixades d'una casa de foravila on hi va mal viure durant catorze anys. Amb la confiança i l'ajut de parents i amics aconseguí salpar cap a l'Alger. Però al cap de pocs mesos una epidèmia de tifus acabà amb la seva vida; quan tot semblava que començava de bell nou i s'obrien perspectives de futur.

En Joan Poxant era un home estrictament sincer, meticulós i amable. De complexió senzillona, però ben mesurada, mai no donava res per definitiu. Era espavilat i d'idees ben clares, aparentment impulsiu. Però meditava profundament cada paraula que deia; i fins i tot sabia establir el contrast entre eufòria i poder.

Fumador empedernit, poc xerrador i sempre vigilant, mai no es va mostrar agressiu. I els seus amics més íntims li tenien un respecte que anava més enllà de la confiança que tot comportament actiu comporta.

Pàl·lid de cara i ulls brillants, empinat i xalest, observava la rutina acotant el cap i rarament somreia. Era alegre de cor, deixondit i sincer. Veus de tota confiança parlen d'ell com si encara visqués. I els més entusiastes cerquen encara ara els originals del textos que va escriure. Perquè en una escaleta del seu llarg i penós exili va tenir al seu abast una màquina d'escriure. I això és tan clar com l'aurora. Joan Mas i Ballester: callat, meditador i sincer. Una fita imborrable.

d. h.

PODEU TROBAR RESSÒ ALS SEGÜENTS PUNTS DE VENDA:

CAMPOS

Supermercat Ca'n Melero • Forn Ca'n Nadal • Supermercat Ca'n Sion • Estanc Ca'n Mitxo • Autoservici Ca'n Verdera
Autoservici Es Campanar • Estanc Ca'n Pomar • Impremta Roig • Foto-Cine Vidal • Impremta Adrover • Forn Ca'n Vadell
Ca'n Joan Rötger • Granja Ses Voltes • Ca S'Esparter • Merceria Aina Fullana • Forn de Ca'n Pere • Estanc Ca'n Mosset

SA RÀPITA

Supermercat Brisas • Colmado Puigserver • Estanc Bris
COLÒNIA DE SANT JORDI
Forn Ca'n Nadal
LLUCMAJOR
S'Àmfora • Impremta Moderna

FELANITX

Impremta Ramon Lull
SES SALINES
Papereria-Copisteria Can Nova
PALMA DE MALLORCA
Llibreria Jaume del Montsó (Galeria Comercial "Els Geranis")

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA

embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

TOT
EN
VIATGES

Carrer Plaça, 24 • Tel. 65.28.65
07630 CAMPOS

Carrer Major, 28 • Tels. 58.24.00 - 58.21.13 - 58.29.74
FAX. (971) 58.21.13 • 07200 FELANITX

El senyor Forcades i la Independència

PERE SAMPOL
MAS

Aquests dies els mitjans de comunicació s'han fet ressò de la intervenció del Conseller d'Economia, don Alexandre Forcades, en el Plenari del Parlament. Frases com "ningú que viu a Madrid creu en les autonomies, és un tema de psicoanàlisi", o "crec que el camí de la independència, aquest nacionalisme econòmic que demanam, aquest nacionalisme de sobirania que demanam si no és pagant no l'aconsegurem", han sacsejat la mansa i quotidiana vida dels illencs i escandalitzat els membres del seu propi partit, el Partit Popular. El mateix diputat don Joaquim Ribas de Reyna no pogué suportar la proclama independentista del conseller i abandonà ostentament la Sala de Plens durant la intervenció del primer.

No hi ha dubte que al Conseller d'Economia no se'l pot classificar entre les persones grises o mediocres que passen desapercubudes, més bé és de la categoria de rares personalitats que desperten simpaties i això els permet exercir la provocació constantment, estirar la corda sense que es rompi. Particularment confès que li profès una gran simpatia i una certa admiració per la valentia en defensar l'ideal nacionalista. I no pel fet de defensar-lo, sinó per des d'on el defensa. Fer afirmacions com les comentades compartint militància, dins un partit estatal, amb el senyor Ribas de Reyna o el mateix senyor Canyelles requereix un gran valor. Com diria la tornada d'una popular cançó de fa uns anys: "qué hace un chico como tú en un sitio como éste?".

Bromes apart, s'ha de reconèixer un mèrit important al senyor Forcades, el d'aportar l'element econòmic al debat nacionalista tradicional, basat exclusivament en els drets històrics, lingüístics i culturals. Indubtablement aquest fet, ampliat per

ressò que li dóna la conselleria, ha contribuït al creixement de la consciència nacional dels mallorquins, o, com a mínim, a la presa de consciència de que aquestes illes pateixen un greu expoli econòmic. Si a més a més el debat es produeix en un moment que alguns sectors econòmics importants entren en crisi o quan les institucions augmenten la pressió fiscal per insuficiència de recursos econòmics, les paraules del conseller troben el terreny adobat per fer brostar la llavor del nacionalisme.

Però, des de la cordialitat, en permet discrepar d'una de les afirmacions del conseller en el darrer Plenari. Encara que no li volgués donar el sentit literal, així s'ha transmès a l'opinió pública: "si volem independència econòmica l'haurem de

● *El debat es produeix en un moment que sectors econòmics entren en crisi*

● *Ribas de Reyna no pogué suportar la proclama*

pagar". Si a més els titulars anuncien la creació de dos impostos per a aconseguir la independència, malgrat siguin "impostos en buit", el pragmàtic i conservador poble mallorquí no sols passarà d'independències, sinó que possiblement surti de la Sala com el senyor Ribas de Reyna. Al meu entendre això no seria just i, per tant, em prenc la llicència d'esmenar-li la darrera informació, *perquè el que estam pagant, i a preu d'or, no és la independència, sinó la dependència.*

Emprant xifres donades amb an-

terioritat pel mateix Conseller d'Economia, la dependència de l'estat centralista ens costà l'any 1.990 la quantitat de 91.000 milions de pesetes, el doble del pressupost de la Comunitat Autònoma de 1.992. I, encara que ell justificués el pacte de finançament pendent de ratificar el mes de juny, la participació de la nostra Comunitat Autònoma en els ingressos de l'Estat és de 6.270 pts. per habitant quan la mitjana de les comunitats de competències similars és de 13.327 pts. per habitant. No parlem ja de la participació dels Fons Estructurals Comunitaris destinats als objectius regionals: 3.640 pts. per habitant front a les 37.440 pts. per habitant de mitjana que corresponen a la resta de l'Estat.

I no ens creguem que la tributació de Balears sigui de les més baixes, al contrari, sols és superada per Catalunya i Madrid, aquesta darrera beneficiada per les empreses que, desenvolupant activitats a altres comunitats, tenen el domicili tributari a la capital. A aquest quadre afegim-hi les ridícules inversions estatals a Balears, de 1983 a 1990 les Illes Balears sols hem percebut el 35 per cent de la mitjana de l'Estat Espanyol, i arribarem a una fàcil conclusió: per a aconseguir la independència econòmica no cal posar nous impostos, sinó que els que ja estam pagant es quedin aquí.

No és estrany, doncs, que al adonar-se de la situació d'expoli econòmic, que obertament es pot qualificar de colonial, el senyor Forcades oblidí per uns moments la seva militància en un partit estatal i parli com el més brandat dels nacionalistes. Sols els sords o els que no volen sentir no escolten les paraules del conseller i surten de la Sala. Des d'aquí, senyor Conseller d'Economia, l'animo a seguir parlant, com a mínim els del PSM-Nacionalistes de Mallorca el seguirem escoltant amb la confiança que, molt prest, la gran majoria de mallorquins no sols escoltaran, sinó que també entendran.

Pere Sampol Mas es diputat del
PSM-Nacionalistes de Mallorca

© Diario de Mallorca

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

DUES EXPOSICIONS IMPACTANTS

Aquest passat mes de maig hi va haver a la vila dues exposicions realment sorprenents: la de Miquel Brunet a S' Escola Vella, i la d' Esperança Bonet al nou local de l' Obra Cultural Balear. Dues exposicions ben diferents quant a motivació i contingut, però d'una qualitat ben considerable.

Miquel Brunet és, sense cap dubte, un dels pintors mallorquins amb més prestigi dels que encara tresquen amb vida aquesta terra. De la presentació de la seva obra que va fer Damià Huguet, en volem subretxar aquest paràgraf, perquè ens sembla del tot significatiu: « He de reconèixer -i ho vull manifestar sense retòrica i ben obertament- que l' obra pictòrica, essencialment poètica, realista i sincera de Miquel Brunet, m'ha impressionat molt profundament des que els meus ulls s' obriren a l' encant d' aquesta terra que sempre vessa més alens que imatges, que té la claror encesa com un ramell de flames. M' hi vaig identificar, en cor i ànima, des del' inici del meu coratge de viure, potser primerenc; i sempre m' hi he mantingut fidel, obert i precís, sobretot

perquè la seva escriptura pictòrica, contundent i bellíssima, s' ha avengut sempre amb el nostre caràcter esquerp i punyent, tossut i emblemàtic. I també perquè poques persones com ell han sabut expressar amb tanta rotunditat i perseverància, d' una manera tan digna i vitenca, la netedat d' un paisatge de secà, argilós o rogenic, mallorquí i de Manacor, que té les arrels del cor més fondes que els ulls de la paraula».

Quant a Esperança Bonet la cosa és totalment distinta. Sobretot perquè ella no exposava obra pictòrica, sinó uns bells i subjugants encants arquitectònics que reproduïen -amb molta manya- portals i finestres, racons i frontis del tot evocadors. Ben coneixedora d' aquests redols minúsculs, però amb caràcter, l' obra d' Esperança Mestre s' assanta especialment en subretxar amb tota fidelitat el caràcter sobri de l' arquitectura rural mallorquina; però no en un sentit emblemàtic i artíficiós, decadent; sinó evocant amb minuciositat i paciència el detall més precís que confereix i atorga personalitat única a un lloc determinat.

Minuciosa, ben treballada, gairebé artesanal i pulcre, l' obra d' Esperança Bonet té, i manté, la subtilitat que confereix la minúscula presència dels detalls que evoquen referències sublimes: un crull a una fusta, un ferro rovellat, una enclava precisa. Detalls i evocacions. Tota una meravella plena de carícies.

La Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, ha tret a llum una obra sobre la qual hi han vingut treballant des de fa més de quatre anys. Es tracta del Qui és qui de les Lletres Catalanes; una obra de més de tres-centes pàgines en la qual hi figuren la bibliografia completa i altres referències biogràfiques dels escriptors de tots els àmbits on creix i viu la literatura catalana.

Hi ha una bibliografia esquematitzada de tots els autors vivents -gairebé més de dos mil- d' arreu dels Països Catalans. Idò bé. En aquesta obra hi figura el col.laborador de RESSÒ Damià Huguet, que és l'únic campaner l'obra del qual s'ha bibliografiat. (Pensem que es tracta únicament d'autors vivents i que es dediquen exclusivament a la creació literària). Per aquest fet reproduïm fotocopiats el text d'aquesta obra, per si algú vol tenir coneixement global de l'obra d'aquest prolífic escriptor campaner.

Redacció.

EL RESSÒ DELS CAMPANERS

HUGUET I ROIG, DAMIÀ

Campos, Mallorca, 10.6.1946

Nom de ploma Damià Huguet

Estudis Primaris

Activitat professional actual Industrial

Activitat professional anterior Periodista i fotògraf de premsa

Associacions AELC, PEN

Gèneres conreats Poesia, crítica i estudis literaris

Premis literaris Les illes d'ot, 1973: *Cinc minuts amb tu* ► Ciutat de Manacor, 1976: *Esquema de ganivet*

Llibres publicats 72 (amb J. Albertí i B. Nadal). Palma de Mallorca: Turmeda, 1972 ► *Cinc minuts amb tu*.

Palma de Mallorca: Moll, 1973 ► *Carn de vac.* València: Eliscu Climent, 1976 ► *Esquema de ganivet*. Palma de

Mallorca: Turmeda, 1976 ► *Ofici de sord.* Campos: Guaret, 1976 ► *Poesmesca*. La Garangola, 1979 ► *Terra badast.*

Campos: Guaret, 1979 ► *Album*. La Garangola, 1980 ► *Bibliografia dels escriptors de Campos*. Campos: Ajuntament,

1980 ► *Aproximació a l'obra de Miquel Garcia (segle XVI)*. Campos: Ajuntament, 1981 ► *Terra de reganyols*.

Espurnes, 1981 ► *L'enxant dels pentanells*. La Garangola, 1982 ► *Els culls del maubre*. Campos: Guaret, 1984 ►

Guarets a l'òbra. Barcelona: Ed. 62, 1987 ► *L'ull dels clapers*. València: Eliscu Climent, 1988

CAMPOS D'UN TEMPS

Al programa de festes de la Mare de Déu d'Agost de l'any 1964, el batle recordava als més incrèduls els «Veintiocho años desde la fecha de la resurrección del espíritu nacional que recobró sus ancestrales virtudes religiosas y ciudadanas». I ho deia ben xalest, com si la frase mai no hagués passat de moda; i ell tampoc.

A les pàgines interiors, però, es respirava un alè ben distint a tota la parafernàlia dictadora. Sense cap casta de color, perquè la vida era més trista que blava, hi havia tot un ventall de suggeriments ben novedosos. Com ho és aquest que reproduïm, enormement decebedor i decadent, però que contrastava amb la lletra pulcra i ben impresa dels altres anuncis.

No dubtam que el **Chocolatín** devia ésser esplèndid; i que refrescava i satisfieia a tothom que el tastava. Però la il·lustració no era gens ni mica impactant, sinó tot el contrari; llevat dels ulls d'aquest sol que enlluernava el personal amb una rialla ben ampla.

d. h.

NOVEDAD

1964

Ros. Ros. Ros. Ros. Ros.
Home i dona

Qubio's
peluqueros

HORARI D'ESTIU

Del 15 de Juny al 15 de Setembre:

De dilluns a divendres:

Matins: de 9'30 h. a 1'00 h.

Horabaixes: de 3'30 h a 8'00 h.

Dissabtes:

De les 9'30 h. a les 4'30 h. (No tencam a migdia)

Carrer Major, 27, 1r. • Tel. 58.23.16
07260 **FELANITX**

Carrer Major, 4, C • Tel. 65.08.50
07630 **CAMPOS**

Gràcies per demanar hora.

SUR HÀBITAT IMMOBILIÀRIA

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER LLOGAR:

- Casa a foravila
- Pis a Ses Covetes a primera línia

TENIM PER VENDRE:

- Pis nou a Campos de tres habitacions, dos banys, sala-menjador i cuina.
- Finca rústica amb casa, d' unes catorze quarterades

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

Els cuiners del Rei volem reivindicar les excel·lències de la cuina i els productes mallorquins i, què hi ha més mallorquí que la sobrassada?

Tomar l'honra i la fama a la sobrassada és una tasca a fer entre tots els mallorquins. Nosaltres som partidaris de donar-li una denominació d'origen, igual que s'ha fet amb el formatge de Maó, tasca molt difícil, ja que la sobrassada, així com es fa avui en dia, la podem elaborar a qualsevol punt de la costa mediterrània. Per aconseguir-ho, hi hauria d'haver uns empresaris conscienciats, disposats a criar porcs negres, a no plànyer la carn magra per fer la pasta de l'embotit, a vigilar la sal i el pebre perquè siguin de primera qualitat; disposats, en definitiva, a fer una sobrassada artesana com es fa a les cases particulars.

PORC NEGRE

Volem remarcar la importància del porc negre, perquè en cas contrari «les indústries -diu Luis Bettonica- amb les ben conegudes excepcions, s'abasteixen de porcs no mallorquins, criats en tot cas en assèptiques però tristíssimes solls on els animals creixen sense conèixer el món exterior, en una immobilitat quasi absoluta, assadollats de pinso de manera que als cinc o sis mesos de vida estan grassos, sense que resulti rendible sacrificar-los»

«D'aquests porcs sense pedigrée, tristes porcelles amb més aigua que substància a les seves carns, amb poc greix i mal distribuït, amb molt d'os, no en pot sortir una sobrassada de qualitat».

El porc negre és un animal autòcton, derivat de l'ibèric, però que absorbeix més greix dins la carn que el peninsular. Fa uns anys que quasi va estar en perill d'extinció, a causa de la invasió del porc blanc (més rendible per al productor

ELS CUINERS DEL REI LA SOBRASSADA MALLORQUINA

perquè engreixa més). Sembla ser que la seva recuperació és una realitat, ja que gràcies a uns quants empresaris dels cent porcs que hi havia fa devers quatre anys s'ha passat als mil quatre-cents que hi ha actualment.

Però no basta que el porc sigui negre. Cal a més que l'animal rebí una correcta alimentació, sigui sanat a temps i en el moment de sacrificar-lo sigui a bastament granat.

Durant tot el temps són alimentats amb productes naturals, propis de Mallorca: civada, figues de moro, aglans, etc. S'ha de tomar exclusivament a aquesta alimentació i refusar categòricament tot tipus de piensos i menjars sintètics que fan desaparèixer el GUST de porc mallorquí.

És molt important que el porc sigui sanat. La separació d'aquestes glàndules de l'animal fa que per una part engreixi més (posi més greix a la carn) i per altre part no segregui les hormones sexuals (oloroses) que fan que l'animal tenguí el GUST d'arrancat quant a l'edat de l'animal, la cosa ja és més difícil.

Pensem que l'animal ha de viure un cicle complet (any natural) perquè tenguí accés a tots els tipus de menjars de temporada que necessita el porc per fer-se.

RENDABILITAT DE LA SOBRASSADA.

Des del punt de vista econòmic, la sobrassada pertany a la categoria de bé substitutiu respecte d'altres embotits. Tots els embotits disponibles al mercat poden

satisfereix la necessitat de berenar de l'al.lot. En aquesta categoria la sobrassada duu les de perdre perquè la publicitat de les grans empreses fan matx. La sobrassada no es «*más buena que el pan*» ni «*un sabor que maravilla*» ni molt menys «*una merendilla*».

Amb les coses així, no cal més que tornar a la necessitat d'aconseguir la Denominació d'Origen, atès que sense ella qualsevol pot fer un embotit i comercial-lo amb el nom de sobrassada.

Si la sobrassada aconseguís la Denominació d'Origen, esdevindria un producte diferenciat —no un bé substitutiu—, que permetria una segmentació per així poder dirigir-la (oferir-la) com a producte exquisit a un determinat sector de la societat.

LA SOBRASSADA DINS LA CUINA.

Des del punt de vista gastronòmic, la sobrassada és present a moltes receptes mallorquines. Per una banda és ingredient insubstituïble en quasi tots els farciments que componen els plats més succulents de la Cuina Mallorquina clàssica, com el «Capó a Rei en Jaume». També la trobarem a més d'un sofregit, però quan la sobrassada és la gran protagonista és a l'hora del berenar, amb les variants d'entrepans que poden servir també d'aperitiu.

Quan a la bona i autèntica sobrassada se li dona la categoria que té i se li reserva un lloc a la taula, no desmereix gens, ans al contrari: sigui allà on sigui, dins o fora de Mallorca, ens fa quedar d'allò més bé.

Es Campanar

Autoservici • Carnisseria

Cantonada Carrer Major, Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

ELS PRODUCTORS DE LLET ES MOSTREN DESCONTENTS AMB EL NOU PREU DE LA LLET.

*Miquel Adrover
i Monserrat.*

Els ramaders no es troben massa contents pel nou preu de la llet imposat per la direcció de la central lletera Agama. Els productors de la zona de Campos qualifiquen de baixada tapada les directrius que han marcat des de la central lletera Agama. La nova direcció cerca fer un producte de màxima qualitat per a competir a Europa i això s'aconsegueix mitjançant una ali-

mentació equilibrada.

Las noves mesures imposades pugen el preu de la llet fins a 35 pessetes, però per altra banda es lleven les dues pessetes que es cobraven per a la refrigeració, més les possibles penalitzacions per bacteriologia. Segons els comptes dels ramaders que ha consultat RESSÒ, la llet fins ara els sortia a un preu als voltants de les 36 pessetes mentre que ara -segons els ramaders- amb sort els pot sortir a 34 pessetes el litre de llet produïda a la ramaderia. Els productors de la llet -no només de Campos- ens explicaren que la refrigeració, de totes maneres, s'haurà de dur a terme però sense cobrar-la, ja que la central lletera no augmentarà les recollides del producte lacti, a més si no es refrigera la bacteriologia augmenta i hi ha el perill de les penalitzacions per aquest

concepte.

Dintre de les noves determinacions, s'ha establert que els ramaders podran passar a cobrar la llet als 60 dies; abans es compensava amb 4 pessetes la llet catalogada amb qualitat excel.lent i 2 pessetes per la que es considerava com a bona, ara 2 pessetes per a l'excel.lent, mentre que no es compensa per a la bona. La prima per materia grassa també ha baixat, s'ofereix una bonificació de 0,40 pessetes per un nivell alt de grassa, però també hi ha el perill de 0,40 si no s'arriba a un cert número. S'ha intensificat el prendre mostres de les ramaderies per part dels re-

collidors de la llet, amb la intenció de que el que més qualitat ofereixi més cobrarà. Per acabar, vull dir en defensa de la nova direcció de la central lletera Agama que s'ha d'anar a fer un producte de màxima qualitat per tal de poder competir amb el que es fa a Europa i això s'aconsegueix mitjançant una alimentació molt ben estructurada que sembla ésser les intencions que tenen des d'Agama; per això, segons ens han dit, es passejaran per les ramaderies els tècnics de la central lletera per explicar als productors com fer una llet de màxima qualitat.

PUBLICITAT A RESSÒ

Maria Bauçà, Tel. 65.01.47

Laborables de 17'30 a 20'00 h.

EUROPAIR S. A.

OBERT TOT L'ANY

Cala d'Or • Tel. 65.78.03/04

Cala Rajada • Tel. 56.42.12

Palma • Tel. 72.49.43

RENAULT CAMPOS

Joan Artigues Rigo

Compra Venda de vehicles nous i usats
Taller mecànic, planxa i pintura

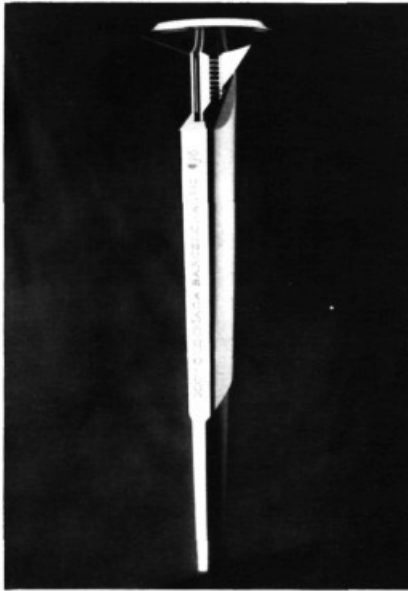
SERVEI DE GRUA
COTXES DE LLOGUER

Antelm Obrador, s/n.

Tel. 65.02.62 • Fax. 65.04.00

Tel. Mòbil. 908-63.81.99

07630 CAMPOS

Com estau? Una altra vegada amb tots vosaltres patint, això sí, l' agobiant calor d' una mitjanit de maig.

Cada vegada que ens trobam en aquestes planes tenc més coses per contar-vos i per no perdre el temps començaré així com comença tothom, pel principi.

El principi és que la Torxa Olímpica, malgrat jo tingués aquesta expectativa, no passarà per Campos. El seu recorregut, assenyalat pel COOB '92, la Direcció General de Joventut i l'Ajuntament de Palma, serà el següent: arribarà el dia 23 de juliol a Palma des de Tarragona a les 11 hores, després anirà a peu cap a la carretera de Manacor passant per Vilafranca. Una vegada la Torxa arribi a Manacor anirà cap a Petra, Sineu, Inca, Binissalem i Consell. Des de Consell cap a Santa Maria, i d' aquí cap a Palma. A Palma hi ha assenyalat un recorregut urbà i l' acte de la cerimònia de benvinguda. Després de la cerimònia anirà fins a Sóller i al Port de Sóller d'on embarcarà en destí a Barcelona per al dia 25 entrar dins l' Estadi Olímpic. En total, a Mallorca faran uns 174 kilòmetres, més o manco, i els portadors seran 139, dels quals dos seran campaners, més ben dit campaneres, na Fàtima Barceló i na(.....) que han estat elegides. Els objectius primordials d' aquesta marxa olímpica són:

— Dur l' ideal, el ressò i l' emoció olímpica per totes les comunitats autònomes en un esperit de participació i solidaritat.

— Fomentar i estimular els valors i la filosofia de la Flama Olímpica: solidaritat, universalitat i concòrdia entre els pobles.

FORA DE BANDA

— Donar a conèixer al món, la unitat i l'entusiasme dels voluntaris olímpics compromesos en l'organització dels Jocs.

— Fer del recorregut de la Torxa un passeig per la pau i la solidaritat universal entre els pobles i nacions.

Així sigui i esperem que l' arribada de la Torxa Olímpica a Mallorca tenguí el ressò popular que mereix un esdeveniment esportiu tan important com aquest.

Passant a un altre assumpte, això que ara vos contaré pot sonar a conte, però vos puc assegurar que és tan real com els porcs grunyen. Procuraré no fer-lo molt llarg per no avorir el personal. Vull que quedi clar que no és la meua intenció ofendre a ningú i molt manco als extremitats, ja que tenc molts d'amics i amigues que són d' aquesta C.A., només vull relatar un fet que baix el meu punt de vista no és més que una altra incongruència del Govern Central.

Imagin que ja deveu saber que la Comunitat Autònoma d' Extremadura és una de les més pobres, xerrant de renda per càpita, de l' Estat Espanyol i que la nostra Comunitat és una de les més riques. També sabeu que el Govern del Sr. González és l' encarregat de recaptar doblers de totes les Comunitats, fa altra cosa? i quant més riques són més doblers se'n duen per, diuen ells, ser solidaris amb les CCAA més pobres de l' Estat Espanyol que no tenen tants de recursos econòmics. Idò bé amics, els balears som molt solidaris, som solidaris en quantitats desorbitants i vos diré perquè. Hi ha un poble a la comunitat Extremenya d' un sis mil i busques d' habitants, més o manco com Campos, amb pocs recursos econòmics que, paradoxes de la vida, tenen piscina, tenen ambulatori, tenen un pavelló esportiu en construcció, tenen aprovada la construcció d' un centre d' ensenyament mitjà (BUP i COU) i nosaltres aquí, llevat de la piscina i l' ambulatori, tot ho tenim en l' aire. Jo no estic en contra de què ells tenguin tot això, és més bé al contrari, estic content per ells i a les portes del segle XXI és el mínim que hem de demanar, unes bones instal·lacions i uns bons serveis per als contribuents. El que no em pareix correcte és que el PSOE i el PPUM ens vulguen fer creure que els pactes autonò-

mis que signes ens siguen bons per a nosaltres. No hi haurà cap pacte autonòmic bo per als habitants de Les Illes, mentre aquests pactes arreglin la casa del veïnat abans d' arreglar la nostra pròpia casa. Estic convençut que els illencs volem ser solidaris amb els pobles de l' Estat Espanyol, però també estic segur que primer volem que la nostra C.A. disposi d' una bona estructura esportiva, d' escoles, etc. Preguem perquè aquesta marginació que patim qualche dia s' acabi.

Canviant de tema, vull dir-vos que el nostre paísà Joan Serra ha passat a ocupar el càrrec de president de la FEDERACION ESPAÑOLA DE CICLISMO de la que anteriorment era vice-president. El nou president substitueix a José L. Ibáñez Arana que va presentar la dimissió -que li fou acceptada- per, segons el propi Ibáñez Arana, «pressions externes». Joan Serra ocuparà el càrrec de president fins a final d' any, data en què estan previstes les eleccions a la presidència d' aquesta federació. No ens han confirmat si Joan Serra pensa presentar-se al càrrec. Que sigui enhorabona.

Desitjant que aquest article no us hagi estat molt feixuc m' acomiat fins en tornar-hi. Adéu.

Josep Antoni Sala i Toral.

CRESPÓ-ÓPTIC
DIPLOMAT

NUNÓ SANÇ, 14
TEL. 65.26.37
07630 CAMPOS

EL CAMPOS HA FET UN BON PAPER

Per a l'equip del Campos de futbol que juga a la categoria Regional Preferent la temporada ha acabat amb un millor resultat, quant a classificació, del que era de preveure a mitjan Lliga. Les dificultats, i els mals resultats inicials -sobretot en els partits jugats al nostre camp- s'han vist compensats darrerament amb unes bones victòries en camp contrari -especialment a Montuïri- que han fet possible que el Campos, al final de la Lliga, quedàs situat en un lloc prudent, just al mig de la taula de classificació.

Dels trenta-vuit partits jugats, n'ha guanyats onze; n'ha empatats catorze, i n'ha

perduts tretze. I com que els resultats més dolents els ha aconseguit aquí, tot en conjunt fa que, al final, quedi amb dos negatius. I el que és més remarcable, amb cinquanta-cinc gols en contra i únicament quaranta-cinc al seu favor.

Amb tot, hem de considerar que la temporada no ha estat dolenta, tot i tenint en compte els dalts-i-baixos que hi ha haguts. S'ha aconseguit mantenir la categoria -que era l'objectiu principal- amb molt d'esforç, però també amb una gran dosi de voluntat i eficàcia per part de tothom.

El Campos, per mèrits propis ben guanyats pam a pam

des de la seva fundació, és ben digne i mereixedor de jugar en aquesta categoria. Té, ara com ara, uns jugadors que ho confirmen. I sobretot té un planter de juvenils i infantils que fan preveure una continuïtat del tot estable.

La directiva que presideix Bartomeu Roig no escatima esforços per a mantenir l'estructura de l'equip i la seva coherència. Per això -i encara que s'hagi de cercar qualche reforç de poble extern- el Campos manté fidel a donar prioritat als jugadors locals. Cosa que, ara com ara, ha funcionat perfectament. Perquè, al marge de la classificació final, hem de conside-

rar que el Campos té un equip ben cohesionat, mereixedor d'altres privilegis i un futur del tot esperançador.

En aquest final -definitiu- la cosa ha quedat millor del que semblava fa uns mesos. Així ha estat i almanco n'hem d'estar satisfets. Els espectadors, socis i aficionats que segueixen fidels a la seva cita cada quinze dies no s'han mostrat queixosos. I això és un bon símptoma de vitalitat. Tot i sempre desitjant que a la temporada vinent encara vagi millor.

Redacció.

	J	R	E	P	GF	GC	Punts
Esportias	38	26	7	5	94	33	59 +21
P. Cristo	38	22	8	8	59	31	52 +15
Constància	38	20	6	12	65	40	46 +8
Pollensa	38	17	12	9	57	36	46 +8
Binisalem	38	15	13	10	47	32	43 +5
Calvià	38	16	11	11	57	44	43 +3
Santanyí	38	15	10	13	51	47	40 +2
Andraitx	38	14	9	15	41	41	37 -1
Murense	38	14	9	15	48	50	37 -1
V. de Lluch	38	12	12	14	42	52	36 -4
Campos	38	11	14	13	45	55	36 -2
Montuïri	38	13	9	16	42	51	35 -3
Felanitx	37	13	9	15	34	44	35 -1
Rt. La Victòria	38	10	14	14	44	43	34 -4
Xilvar	38	9	16	13	33	56	34 -4
La Unió	38	10	13	15	56	64	33 -7
Alcedia	38	8	16	14	41	50	32 -6
Alaró	37	12	6	19	51	63	30 -6
Marratxí	38	7	15	16	36	61	29 -10
Ses Salines	37	7	9	21	37	83	23 -13

Matisos
GALERIA D'ART

Horari: de 20 h. a 22'30 h.
OBERT TOTS ELS DIES

Avda. Primavera, s/n. • Tel. 65.60.43
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI (Mallorca)

EL C.D. CAMPOS UN ANY MES A PREFERENT

Així és, l'any que ve el C.D. Campos militarà novament a Categoria Preferent. Una vegada acabada la lliga, és quasi obligat fer una anàlisi de la trajectòria seguida pel primer equip de futbol del nostre poble. Després d'un començament de lliga molt esperançador i amb resultats espectaculars -com la victòria dins el camp del Constància- es varen succeir una sèrie de resultats certament desoladors, que varen dur el desànim a l'afecció i la preocupació en el si de la Directiva. Aquesta preocupació va motivar que l'entrenador que havia començat la temporada, en Toni Prohens, fos substituït per Francesc Solera. En el seu moment, ja vaig dir que en

Toni em pareixia un bon entrenador però, el fet clar era que l'equip necessitava un canvi d'aires. Tal vegada una persona que no fos tan amiga dels jugadors? potser més disciplina? La malaltia que patia l'equip, si és que en patia alguna, no la sé, el fet primordial és que l'equip recuperà la seva identitat i els bons resultats aparegueren i l'equip tornà a les zones tranquiles de la taula classificatòria. Per tot això vull donar l'enhorabona a en Toni Prohens i Francesc Solera. Enhorabona també i molt especialment als jugadors i a tot el planter del C.D. Campos perquè una cosa és molt clara: al final els partits els guanyau vosaltres. Malgrat les lesions sofertes -Vicens,

Lladonet, Servera, etc- heu complit i bé la vostra tasca. Aquestes lesions han motivat que els més joves -Burguera, Bauçà, Fluxà, etc- hagin jugat més minuts dels que a principis de temporada es podia suposar; però, i s'ha de dir ben clar, les seves actuacions han estat determinants en alguns partits. Enhorabona així mateix a la directiva presidida per Bartomeu Roig, perquè varen saber conservar la calma i reaccionar a temps per salvar una nau que s'enfonsava. Enhorabona als afeccionats que els diumenges perdien hores anant a animar l'equip campaner. Encara que entre els afeccionats no hi ha, pareix, aquell esperit guanyador ni aquelles ànsies de triomf

d'uns anys enrera, quan jugaven lliguetes d'ascens, i més bé pareix que observen impassibles els esdeveniments, s'ha de dir que a l'hora de recolzar l'equip han estat al seu lloc, és a dir, al camp d'esports. Per tot això, us vull donar l'ENHORABONA a tots tres -Jugadors, Directiva i Afecció- en nom de tots els que feim possible aquesta publicació i a veure si l'any que ve podem aspirar a jugar la lligueta d'ascens a Tercera.

Josep Antoni Sala Toral.

ATLETISME

Un any més es va celebrar el Semi-Marathó, i en aquesta ocasió el XIII, per tant una de les proves populars més antigues que es celebren a Mallorca.

Com sempre l'organització va ser impecable, amb la col.laboració de les dues A.P.A.s dels col.legis campaners, el patronat, els ràdio-afeccionats, la guardia municipal i la Creu Roja.

La gran victòria d'en Juan Pablo Martinez, que repetia per quinta vegada, el va fer obtenir el Premi Especial, que només posseïen en Toni Peña i na Fina Hisado.

Ens hem de disculpar per l'error del programa, ja que una atleta campanera, na Fàtima Barceló, tocava haver estat inscrita en el «palmarés» de màximes guanyadores del Semi- Marathó, ja que na Fàtima ha aconseguit tres victòries. Aquest any no va poder participar, com tampoc na Fina Hisado, perquè eren a

Barcelona a una competició per equips a la qual va accedir el Colonya Pollença, per haver guanyat el campionat de Balears per equips

ELS RESULTATS FOREN:

INICIACIÓ FEMENÍ.

5na. Inés Lladó

INICIACIÓ MASCULÍ

8è. Daniel P. Hall Ballester

BENJAMÍ MASCULÍ

6è. Miquel Coll

12è. Andreu Lopez Coll

15è. Joan Llompарт

ALEVÍ FEMENÍ

2na. Antònia Garcia Barceló

10na. Maria Pilar Martín

ALEVÍ MASCULÍ

3r. Bartomeu Obrador

11è. Bartomeu Llompарт

INFANTIL FEMENÍ

10na. Francisca Maria Barceló

INFANTIL MASCULÍ

7è. Gabriel Sastre

18è. Jaume Cantallops

CADET FEMENÍ

1a. Margalida Vidal

2a. Joana Maria Barceló

SENIOR MASCULÍ

20è. Mateu Nicolau

PROMESES MASCULÍ

1er. Jaume Barón

ABSOLUTA FEMENINA

2a. Maria del Carme Mas

3a. Maria Ceferina Garcia

També anunciar que en Pista d'estiu varis atletes del nostre club aniran als campionats de Mallorca i Balers, esperam donar-vos més informació al pròxim número.

Maria Barón.

COLOMBOFÍLIA

Estam en plena temporada de concursos i, per tant, tots els colomers es troben forçant la preparació dels seus esbarts de coloms per les pròximes amollades que s'acosten: les de Fons i Gran Fons de 550 Kms i 750 Kms que són les més llargues i les més dures.

Aquest any, el Club Colombòfil Campos està tenint una excel·lent temporada ja que, en les amollades fetes des d'Eivissa (150 Kms) i amb una velocitat de 300 Kms, els coloms comprovats han estat molts i els colomers es troben bastant poblats per a les pròximes tornades.

Aquesta temporada els resultats són molt satisfactoris i tots els colomers (uns més que els altres) estan comprovant els coloms d'arribada d'Eivissa i la velocitat i, el que és més important, el percentatge de coloms arribats als seus respectius colomers és molt elevat, la qual cosa beneficiarà les tornades a celebrar d'aquí a molt poc.

Els resultats de les proves fetes fins ara són:

Eivissa (150 Kms). Dia 8-II-1992:

- 1.- Sebastià Serra
- 2.- Antoni Ginard
- 3.- Antoni Roch

Eivissa (150 Kms). Dia 15-II-1992

- 1.- Antoni Ginard
- 2.- Guillem Bonet
- 3.- Antoni Roch

Eivissa (150 Kms). Dia 7-III-1992

- 1.- Antoni Ginard
- 2.- Antoni Garcias
- 3.- Antoni Roch

Calp (300 Kms). Dia 14-III-1992

- 1.- Sebastià Serra
- 2.- Julià i Antoni Ginard
- 3.- Antoni Garcias
- 4.- Antoni Garcias
- 5.- Sebastià Serra

Eivissa (150 kms). Dia 21-III-1992

- 1.-Sebastià Serra
- 4.- Antoni Ginard
- 5.- Sebastià Abraham

Calp (300 Kms). Dia 21-III-1992

- 1, 2 i 3.- Sebastià Serra
- 4.-Antoni Ginard
- 5.- Sebastià Serra

Eivissa (150 kms). Dia 28-III- 1992.

- 1.- Sebastià Abraham

2 i 3.- Antoni Ginard

Calp (300 kms). Dia 28-III-1992.

- 1.- Sebastià Serra
- 2.- Antoni Ginard
- 3.- Antoni Roch
- 4.- Antoni Garcias
- 5.- Sebastià Serra

Totana(475 kms). Dia 5-IV-1992.

- 1 i 2.- Sebastià Serra
- 3.- Àngel Sastre
- 4.- Sebastià Serra
- 5.- Antoni Garcias
- 6.- Julià i Antoni Ginard
- 7.- Sebastià Abraham

Calp (300 kms). Dia 11-IV-1992.

- 1.- Antoni Garcias
- 2.- Sebastià Serra
- 3.- Antoni Ginard
- 4.- Julià i Antoni Ginard
- 5.- Sebastià Serra

En una pròxima informació vos donaré les resultats que es vagin donant que esper siguin tan òptims com els actuals.

Antoni Ginard Vanrell.

En el món del
TAROT
s'amaga
la solució
als teus dubtes

Consulti el seu
problema al
Tel. 12.51.43

EXPOSICIÓ

Obres dels alumnes del
CURS DE FOTOGRAFIA

Inauguració dia 26 de Juny a les 21'00 h.
SALA DE CULTURA "SA NOSTRA"

Organitzen: Obra Cultural Balear
Revista RESSÒ
FOTO VIDAL

PUBLICAMPOS

Antoni Maura, 67
07630 CAMPOS

- Cartells lluminosos
- Retolació per ordinador de vehicles i embarcacions
- Plaques magnètiques

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal Mas

Carrer Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58
07630 CAMPOS (Devora l'Església)

OFERTA ESPECIAL
JUNY, JULIOL I AGOST

Amb una encimera de regal
amb cada moble de cuina

Mides i pressuposts
gratuïts
sense compromís

VISITI'NS!!

SYP

SERVEI I PREU
SUPERMERCATS

GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:

Carnisseria • Xarcuteria
Fruita • Peix congelat

Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS

RESTAURANT S'ESCAR

PAELLA I
PAELLA
DE FIDEUS

CARN
I PEIX

Ses Covetes

DOS CAMINS DIFERENTS PER REVELAR LES TEVES FOTOS

L'ALTA QUALITAT

El nostre servei
de sempre. . .

. . . amb
un nou rodet
de franc

per cada
revelat
+ copies color

(amb rodets tipus 135, 126, 110 totalment exposats)

i si t'interessa
especialment
L'ECONOMIA
. . . demana:

amb aquestes opcions:

9 x 13

2 x 1

10 x 15 ROYAL

13 x 18 ROYAL

Vidal
CAMPOS

C/. Plaça, 15
Tel. 65.06.43

FOTOGRAFIA I VIDEO